

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

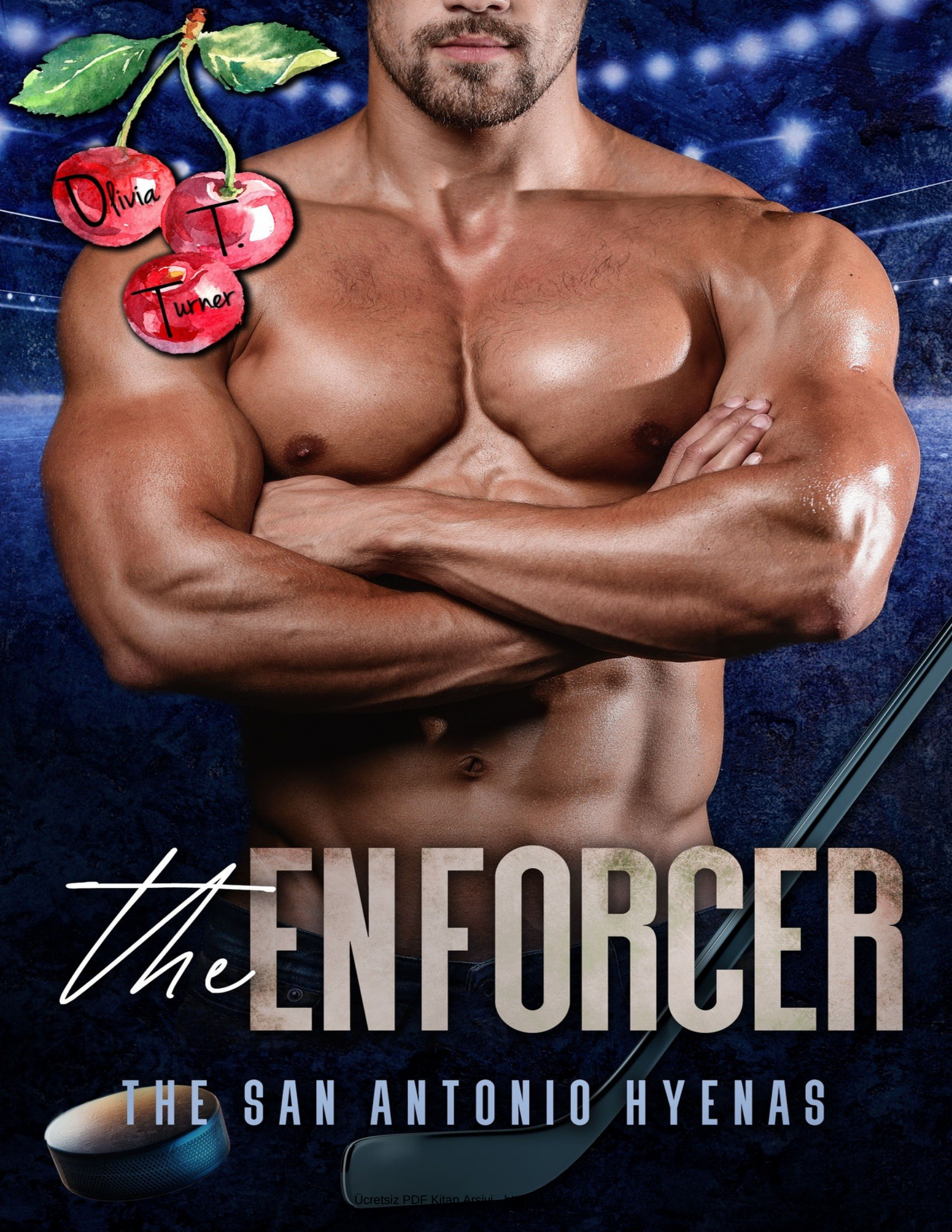
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The ENFORCER

THE SAN ANTONIO HYENAS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İnfazcı

San Antonio Sırtlanları 2.
Kitap

Olivia T. Turner

Telif hakkı © 2024 Olivia T. Turner'a aittir.
Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviatturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın. Teşekkürler!

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Editörlük
Kapak Tasarımı Cormar Covers

İçindekiler

[Telif Hakkı](#)

[The Enforcer](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Sonsöz](#)

[Epilogue](#)

[Takıntılı Olun](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın!](#)

[Sesli Kitaplar](#)

[Beni takip edin.](#)

İnfazcı

Kötü biri.
Ve huysuz.
Buzun üzerindeyken, sahadaki en vahşi oyuncu o. Ama onda kurtulamadığım bir şey var.
O huysuz, kaba dış görünüşün altında saklanan bir tatlılık var. Dışarı çıkıp oynamak isteyen küçük bir çocuk.
Tucker McKinstry gibi biriyle birlikte olacağımı hiç düşünmemiştim.
Ama o sert kabuğu bir kez aştığımda, başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum.

Kadın gökkuşağı ve güneş ışığı, erkek karanlık ve kötü huylu. Kadın gülümsemeden başka bir şey değil, adam ise kaş çatmadan başka bir şey değil. Ama her nasılsa, birbirlerine mükemmel bir şekilde uyuyorlar.

*Huysuz/Güneşli bir aşk ilişkisi sizi bekliyor! San Antonio Hyenas serisinin ikinci kitabında hokeyin en sert oyuncusu ve onun kalbini çalan kız yer alıyor. Aldatmanın olmadığı ve süper tatlı bir HEA'nın her zaman garanti edildiği en iyi haliyle anında aşk. Güvenli.
Çift V-Kartları.*

Hokey izlemeye dayanamayan ama hokey oyuncularını hakkında okumadan duramayan tüm kadınlara.

Birinci Bölüm

Tucker

2 :00
Cezamın bitmesine iki dakika var.
Serbest kalmama iki dakika.

Acımasız, amansız şiddete iki dakika kaldı.

Oyuncuların yanımdan kayarak geçişini izlerken nabzım hızla atıyor. Harris pakı çalıyor ve kaçmaya çalışıyor. On dokuz numara ona çarpıyor. Tam alnına dirsek atıyor. Bir ucuz vuruş daha.

Kalabalık tepki verince dişlerimi sıkıyorum.

Harris diz çöktü ve alnını tuttu. Kanamaya başladı. Hakemler hiçbir şey yapmıyor.

Harris yedek kulübesine doğru kayarken ev sahibi seyirci öfkeyle kükrüyor, yüzünün yan tarafından kan sızıyor. Takım doktoru hemen işe koyuluyor ve Harris'e dikiş atıyor.

Kalabalık yuhalarırken ellerimi tekrar tekrar sıkıp açarak zamanımı bekliyorum.

Seattle Centaurs'tan onlar da benim kadar nefret ediyor.

Kirli oynamalarıyla bilinirler. Her zaman bir şeyler başlatırlar.

Ben de bitirmek üzereyim.

1:43

Puşıtlardan birinin kulağına yumruk attığım için ceza kutusuna tıklandım. Yıldız oyuncumuz Sebastian Kemp'i biraz fazla sert kontrol etti. Bunu kişisel olarak algıladım.

Hepsi benim bu takımın infazcısı olduğumu biliyor.

Tüm bu adamları -Harris Sutton, Austin Gambill, Edvard Svensson- ama özellikle Sebastian'ı korumak için buradayım. Ben oyundayken onun yasak bölge olduğunu bilmeliler.

Onlara bu dersi temelli vermenin zamanı geldi.

1:37

Oyun devam ediyor. Clint Maddock buza atladığında seyirci endişeleniyor. Ligdeki en sert ikinci adam.

Ben ilkim.

Çirkin yüzünde bir sırıtişla ileriye doğru kayarken, kısılmış gözlerim deve kilitlenmiş durumda. Austin'in sırtına doğru ilerliyorum.

Çaylağa çarpıp onu uçurduğunda kalabalık patlıyor. Austin'in omuz üstü tahtalara doğru kayışını izlerken hareketsizdim. Maddock Austin'in sopasını tekmeliyor.

"Bu da neydi böyle?!" Koç Moss kayarak yanından geçen hakeme bağılıyor. "Karar nerede?!"

Kalabalık giderek artıyor. Arena enerjiyle çatırdıyor.

Cezamın azaldığı her saniye heyecanım artıyor.

1:19

Sezonun henüz altı maçındayız ama neler yapabileceğimi biliyorlar. Yeni sahibin benimle neden sözleşme imzaladığını biliyorlar. Masaya ne getirdiğimi biliyorlar ve ölümüne dövüşmek üzere olan gladyatörleri izleyen kana susamış Romalılar gibi, kan için sabırsızlanıyorlar.

Canavar Maddock'un İsveçliye doğru ilerleyişini izlerken çenem sıkıştı. Svensson hızlı ama hâlâ Kuzey Amerika'da nasıl oynadığımıza alışamadı. Avrupa'da bu kadar acımasız değiller.

Svensson rakip takımın kalesinin önünde toplanıyor. Biri onu itiyor. Svensson onu geri itiyor. Maddock fırlıyor ve ona kafa atıyor. İsveçli yere düşüyor.

:57
Hareketsizim ama ceza sahasında otururken içimde bir ateş yanıyor. İçim yanıyor.

Ben patlamak üzere olan bir volkanım.

:54
Pak camın üzerinden uçuyor ve hakem düdüğü çalıyor. Oyun tekrar başlamadan önce bir itiş kakış daha oldu.

Sıralar değişiyor. Sebastian geliyor.

Maddock'un ona baktığını görünce çenem sıkıştı.

Hakem pakı bırakıyor ve oyuncular harekete geçiyor.

Maddock kudurmuş bir boğa gibi Sebastian'a doğru ilerliyor ama Kemp hızlı ve kıvrak. Darbelerden sıyrılmakta ve hiçbir darbe almamakta çok başarılı. Maddock tahtalara çarparak onları şiddetle sarsarken Kemp yara almadan kayarak uzaklaşıyor.

O orospu çocuğunu *yok* edeceğim.

Önümüzdeki üç ay boyunca bir tüpün içinden elma sosu yiyecek. Tüm kazancı hastane faturalarını ödemek için kullanılacak.

:37
Maddock Sebastian'a tekrar saldırıyor.

Dev bir kas yığını ama kas yığınları çok hızlı hareket etmez ve Sebastian kayarak yanından geçer. Sopasını öfkeyle savuruyor ve Kemp'in bileğine sertçe vuruyor. Kemp bükülüyor ama yere düşmüyor.

Kulaklarımda öfkeli bir çarpıntı hissederken hırlıyorum. Sebastian pakı çaldı ve kaleye doğru yöneldi.

Ceza sahasında oturduğum için bir oyuncumuz eksik ama Sırtlanlar o kadar yetenekli ki hâlâ onları zorluyoruz.

:21
Sebastian pakı Austin'e veriyor. Austin geri pas veriyor.

Maddock, Austin'e buzun ortasında çarparak onu kıcının üstüne yuvarlıyor. Kalabalık öfkeyle bağırıyor. Hakemler hiçbir şey yapmıyor.

Bu canavara buzdaki gerçek alfanın kim olduğunu göstermenin zamanı geldi. Maaşımı hak etme zamanı. Şiddet uygulama zamanı.

:11
Sebastian kaleye şut çekiyor. Pak kalecinin sopasından sekiyor ve oyunda kalıyor.

Penaltı saatine bakarken kalbim şiddetle çarpıyor.

Ama buna gerek bile yok.

Kalabalık benim için geri sayıyor.

"On! Dokuz! Sekiz!"

Austin pakı almak için gidiyor ve defans oyuncusuna üstünlük sağlıyor. Topu sopasına takıyor ve Sebastian'a doğru fırlatıyor. "Beş! Dört! Üç!"

Sebastian sopasını geri çekerek korkunç bir şut atmaya hazırlanıyor, ancak Maddock paktan bir saniye önce geliyor. Omzuyla onun çenesine vuruyor.

Sebastian geriye doğru uçar ve sırt üstü yere düşer, kolları havada sallanır. "İki! *Bir!*"

Ceza sahasından fırlayıp buzun üzerine indiğimde kalabalık daha önce hiç duymadığım kadar yüksek sesle kükrüyor. Maddock sırtarak bana döndü.

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve eldivenlerimi yere atıp ona saldırırken şehvetli bir hırıltı çıkarıyorum. Eldivenlerini buzun üzerine fırlatıyor ve beni yarı yolda karşılıyor, yumrukları havada ve sırtıyor. Bu adam neden sırtıyor ki?

Benim kim olduğumu bilmiyor mu? Neler olacağını bilmiyor mu? Oh

iyi, öğrenecek.

Hakemler aniden iş başında olduklarını fark ettiler ve bizi durdurmak için kaymaya başladılar.

Bana doğru gelene dönüyorum ve ona uyarıcı bir bakış atıyorum. Gelmeye devam edince, vahşi bir hayvan gibi ona hırlıyorum.

Bu, gözlerini kocaman açarak geri çekilmesi için yeterli.

Maddock'a doğru giden hakem o kadar şanslı değil. Maddock onu tek eliyle itiyor ve hakem kış üstü düşüyor. Kalabalığın ateşi yükseliyor ve başlıyoruz.

Çok sert girdik. Formasına tutunup haymaker üstüne haymaker atıyorum, gözüne, alınına, yanağına, çenesine vahşi yumruklar indiriyorum.

O da aynısını yapıyor. Formamı tuttu ve beni aynı şekilde kırıyor, o büyük, acımasız eklemlerini yüzüme tekrar tekrar vuruyor.

Bu bir irade savaşı. Bir güç testi. İlk

kim düşecek?

Ben olmayacağım.

Kalabalık bizden önce yoruluyor. Biz kollarımızı zorlukla kaldırıana kadar b i r b i r i m i z i yumruklamaya devam ederken bağırışların sesi azalıyor.

Her yerde kan var. Yüzümden aşağı sızdığını hissediyorum. Parmak eklemlerimi kapladığını, her bağlantı kurduğumda buzun üzerine sıçradığını hissediyorum.

Ama durmuyorum. Bu bir gurur meselesi. Aşağı inmeyeceğim.

Ben hala Tucker McKinstry'yim. Hala bu buzlu ormanın kralıyım.

Hiç acı hissetmiyorum. Sonrasına kadar hiç hissetmedim. Çok daha sonra, şişlik başladığında.

Tüm odağım en fazla şiddeti uygulamaya çalışmak. En fazla kanı çıkarmak. Hükmetmeye odaklandım.

Kazanmaya odaklandım.

Maddock'un formamı tutuşu gevşiyor. Ağır nefes alıyor ve daha fazla yumruk atacak gücü kalmadı.

Neredeyse işi bitti.

İkinci bir adrenalin artışı yaşıyorum.

Kavrayışım sıklaşıyor. Yumruğum daha da sıkılıyor.

Tüm vücudumu kullanarak ona sert bir aparkat indiriyorum. Başını geriye atarken homurdanıyor. Kaskı uçtu. Ben tekrar, bu sefer yanağına vururken buzun üzerinde sekiyor. Derisinde yeni bir kesik açılırken homurdanıyor.

Bir sonraki yumrukla bacakları

bükülüyor. Bir tane daha ve bayıldı.

Meşhur yuvarlak sağımı olabildiğince sert fırlatıyorum. Çenesine çarpıyor.

Kalabalık, ucuz koltuklarda bile çıtırtıları duyunca toplu bir nefes alıyor. Gözlerinin geri yuvarlanışını ve enerjisinin tükenişini izlerken sırtıyorum.

Buzun üzerine yığılır, soğuktan bayılır.

Kar meleği yapmak üzereymiş gibi kollarını ve bacaklarını açıp yere uzandığında kalabalık tezahüratlara boğuluyor. İmza hareketimin zamanı geldi.

Çullanıp patenini kaptım.

Centaur'un bankına doğru kayarken birçok yerim kanıyor ve baygın canavarı arkamdan sürüklüyorum.

Kalabalık beni ayakta alkışlıyor, onu Centaur'un yedek kulübesinin önüne bıraktığımda olabildiğince yüksek sesle bağırıyor ve sonra söylenmeden doğrudan ceza kutusuna yöneliyor.

Sebastian başını sallıyor, kıkırdayarak gidişimi izliyor. Diğer takım gülmüyor. Hepsi benden uzak dururken endişeli gözlerini üzerimden ayırmıyorlar.

"Tucker!" diye bağırıyor bir kadın, ben yanından geçerken

cama vuruyor. Ona dönüyorum ve elindeki tabelayı

kaldırıyor.

Benimle çık Tucker! Seni seviyorum!

Ben kayarak geçerken o zıplıyor. Hayır,

teşekkürler.

O güzel ve yeterince hoş görünüyor, ama onunla ya da başka bir kızla hiçbir şey yapmak

istemiyorum. Aşkla ilgilenmiyorum.

Kimseyle ilgilenmiyorum.

Benim gibi canavarlar yalnız kalmak

için yaratılmıştır. Böylesi daha iyi.

Ceza sahasına süzıldüm ve yedek kulübesinde her zamanki yerime oturdum.

Hakem kayarak gelip kapıyı kapatarak beni kafesime kilitlerken kalabalık hâlâ heyecan içinde

kükürüyordu. "Beş dakika," diyor düdüğünü çalıp kayarak uzaklaşmadan önce.

Formama ve eldivenlerime kan damlıyor.

Buzun üzerindeki kırmızı lekeleri görüyorum ve uzun ve sert bir şekilde nefes veriyorum.

Bu Şimdiye kadarki en zorlu m¼cadelemdi.
Ama ben h¼l¼ bu ligin en iyi infazcısıyım.
H¼l¼ yetkili benim.
Ve unvanı isteyen herkes onu benim ¼l¼ kanlı ellerimden almak zorunda kalacak. Ya
da denerken ¼lecekler.
5:00

İkinci Bölüm

Jane

“S O, şık biri mi?”

"Tucker mı?" Alina gülerek soruyor. "Hayır! Dağ adamının ikinci el mağazasını düşün. Eski bir kot pantolon ve flanel gömlek. Yıpranmış botlar. Bu tür şeyler."

"O zaman neden üç dolabın yeniden yapılmasını istiyor?" Arabayla yanından geçtiğimiz muhteşem malikâneye camdan bakarken soruyorum. "Geçen yıl sekiz milyon dolar kazandı," diyor Alina dur işaretinde yavaşlarken. "Sadece çok fazla kamyonet var

bir adam satın alabilir. Parasını başka neye harcasın ki? Ayrıca, bu konuda onu çok zorladım. Sanırım sırf beni susturmak için kabul etti."

"Hmm," diyorum pencereden bu muhteşem sokağa bakarken. Evler çılgınca. İnsanlar gerçekten bunların içinde mi yaşıyor?

Bu nasıl bir şey olurdu?

Bu insanların sahip olduklarının binde birine sahip değilim ama en azından yeterince şeye sahip olduğumu hissediyorum. Sahip olduklarım için her zaman minnettarım. Bu insanlardan kaçınıp bunu söyleyebilir?

Alina bana bir bakış atarken "Dün geceki maçta feci bir kavgaya karıştı," diyor. "Her yerdeydi. İnternette viral oldu ve spor programlarında tekrar tekrar oynatıldı. Sebastian bunun hokey tarihinin en iyi kavgası olduğunu söyledi."

"Hokey oyuncularının neden kavga etmek zorunda olduklarını asla anlayamayacağım," diyorum, onun adına üzülerek.

"Sadece oynayıp eğlenemezler mi?" "Bu çocuklar için dövüşmek eğlenceli," diyor Alina gülerek. "Sen Tucker'la tanışmadın."

Bilmiyorum, bir oyunda şiddete gerek görmüyorum. Birbirimize zarar vermenin ne anlamı var? "Oraya vardığımızda biraz hırpalanmış olabilir," diye uyarıyor Alina.

Göğsümde bir gerginlik hissetmeye başladım. İnsanların incindiğini görmekten hoşlanmıyorum. Bir nefes çekiyorum ve bunu atlatmaya çalışıyorum. Alina bana büyük bir fırsat verdi ve onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

Şirketimiz Colorado'da özel dolaplar üretiyor ve Alina San Antonio'daki yeni bölümü yönetmek üzere seçildi. Bu onun için çok daha büyük bir fırsat. Kurulumu yardımcı olması için ofisten herhangi birini seçebilirdi ama beni getirdi.

Nedenini bilmiyorum. Ben sadece resepsiyon görevlisiydim. Şimdiden boyumdan büyük işlere kalkışmışım gibi hissediyorum ve daha ilk ev ziyaretimizi bile yapmadık.

Şimdi oraya gidiyoruz.

Durmadan şirket kılavuzlarını ezberliyor ve tüm farklı tasarım ve malzemelere aşina oluyorum, ancak bunların çoğunu sahada öğrenmem gerektiğini fark ediyorum. Ellerimi kirletmem ve bunu yapmam gerekecek.

"Burası onun evi mi?" Alina, ortasında TM yazan büyük siyah demir kapının önüne geldiğinde soruyorum. "İşte burası," diyor camı indirip dahili telefonun düğmesine basarken.

Kimse cevap vermiyor. Tekrar vuruyor.

"Muhtemelen dışarıdadır," diyor kodu gireken. "Bana ön kapışım şifresini de verdi, böylece ne zaman çalışabileceğimizi

antrenmanda. Beni hiç görmemeyi tercih edeceğini söyledi." O kıkırdıyor ama ben kaşlarımı çatıyorum.

"Bu çok kabaydı."

Omuz silkiyor. "Üç dolabını yeniden tasarlamamıza izin veriyor. Şikayet etmiyorum." Demir kapı gıcırdayarak açıldı ve Alina içeri girdi.

Bu ev sokaktaki diğerlerine benzemiyor. Aynı büyüklükte ama rengarenk çiçeklerle dolu güzel bahçeler ya da araziyi kaplayan dev bitkiler yok. Karanlık ve kasvetli. Bir kadın dokunuşu eksik.

Alina arabasını parke taşı uzun özel yola sürüp garaj yolunun kavşak kısmına park ettiğinde sinirlerim gerilmeye başlıyor. Beş garaj kapısı. Vay canına.

Alina kapısını açarken, "Dolapları kontrol edip bugün en az birini tasarlamaya çalışacağız," diyor. "Kulağa hoş geliyor mu?" "Kulağa harika geliyor!" Hizmet edebileceğimi umarak dışarı atlarken "Harika!" diyorum.

Bagajdan bazı malzemeler alıyoruz - bant ölçüleri, elektrikli matkap, örnek döşeme parçaları ve raflar için ahşap.

Bunun gibi şeyler. Ve sonra ön kapıya gidiyoruz.

"Kapıyı çalmayacak mısın?" Alina şifreyi girerken soruyorum.

Omuz silkiyor. "Evde değil. Kapıda cevap verirdi."

Karanlık küflü eve adımımı atarken sertçe yutkunuyorum. Bütün perdeler kapalı. Mobilyalar seyrek. Göz attığım bir odada hiçbir şey yok.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyorum duvarın yanındaki çamurlu botlarının büyüklüğünü görünce. Aynı anda iki ayağımı birden içine sığdırabilirdim.

"Evet, o büyük bir adam," diyor Alina gülerek. "Sebastian'ımı koruduğu ve artık onu hedef tahtası olarak kullanmadığı için mutluyum."

Atış talimi mi? Aman Tanrım. Hokey izlediğimi hiç sanmıyorum -benim için fazla şiddet içeriyor- ama bu kadar kötü olduğunu düşünmemiştim.

"İlk dolap bodrum katında," diyor Alina. "Oradan başlayacağımızı ve yenileyeceğimiz son dolabın onun ana yatak odası olabileceğini düşündüm. Böylece ilkinde çuvallarsak bodrumda olur ve umarım çok kızmaz."

"Tamam," diyorum endişeyle onu merdivenlere

kadar takip ederken. Mutfağın önünden geçiyoruz ve içeri bakıyorum.

Tezgâhın üzerinde erimiş bir buz torbası ve lavabonun yanında birkaç boş bira kutusu var. Güzel yapılmış bir mutfak ama üzücü bir yanı var. Belki de kapalı panjurlar her yeri karanlık yapıyor ya da buzdolabının üzerinde eğlenceli mıknaşlar ya da başka bir şey yok. Keşke masanın üzerinde bir vazo çiçek ya da duvarlarda asılı sevimli el boyaması tabelalar olsaydı. Tüm duvarlar griye boyanmış ve üzerlerinde *hiçbir şey* yok.

Dolaplar için buradasın, diyorum kendime. *Evin geri kalanı için değil.*

Alina bodrumun kapısını açıyor ve ben de onunla birlikte aşağı iniyorum. Burası daha da üzücü. Etrafta bir sürü spor aleti, kum torbaları ve hokey ekipmanları var.

"Güzel, değil mi?" Alina yüzümü görünce gülerek şöyle diyor. "Bu sadece Tucker. Onunla tanıştığında anlayacaksın."

Onunla tanışmak istediğimi sanmıyorum.

Bekle, bu adil değil. Sadece biraz gerginim. Her zaman herkese bir şans vermeye çalışırım. En azından herkes bunu hak ediyor.

"*Vay canına,*" diye fısıldıyorum bench press'in üzerindeki barı gördüğümde. Üzerinde o kadar çok ağırlık var ki, her şeyin çökmemiş olmasına şaşıyorum. Birinin bu kadar güçlü olmasının mümkün olduğunu düşünmemiştim.

"Oda arka tarafta," diyor Alina devasa bir çelik mekanizmanın etrafından dolaşıp bana el sallarken.

"Oh," diyorum odaya girdiğimde. Yerde çıplak bir yatak ve üzerinde dağınık bir uyku tulumu var. Başka bir şey yok.

Pencerede perde bile yoktu. "Burası misafir odası mı?"

Alina dolabı açarken, "Tucker'ın fazla misafiri olduğunu sanmıyorum," diyor. İçine baktığımızda ikimiz de irkiliyoruz. İçeride giysileri asmak için paslı bir çelik çubuk var, başka bir şey yok. Direğin üzerinde iki tane hüzünlü görünümlü bükülmüş askı asılı.

"Bir numaralı işe başlamaya hazır mısın?" Alina kaşlarını oynatarak soruyor. Elektrikli matkabı kaldırır ve düğmeye iki kez basar. *Dizz. Dizz.* "Umarım birçoğunun ilkidir."

"Hadi yapalım şu işi!"

Oraya giriyorum ve Alina vidayı sökerken çubuğu tutuyorum.

"Burası için Kızıl Meşe düşünüyorum," diyor diğer tarafa geçip vidaları sökmeye başlarken. "Buraya bir raf ünitesi.

Birkaç çekmece. Hem işlevsel hem de şık olmasını istiyoruz."

Bölgeden kendi ekibimizi işe alma sürecindeyiz. Şimdiden özgeçmişleri topluyorum.

Dolapları tasarladıktan sonra, patronumuz Bay Seinfeld, yeni elemanları eğitmemize ve dolapları kurmamıza yardımcı olmak için Colorado'dan deneyimli bir ekip gönderdi. Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Dikkatli ol," diyor Alina çubuk gevşediğinde. Çubuğu tutuyorum ve yanlışlıkla birkaç kez duvara çarpıyorum.

manevra yapıyorum. Yere düşürdüğümde takırdıyor.

"Tüm bunlar için bütçesi ne kadar?" Alina içeriyi incelerken ben de soruyorum. "Kahretsin, sormayı unuttum."

Merdivenlerden gelen ağır sesler duyuyoruz ve ikimiz de yutkunarak kapıya dönüyoruz. "Oğlum, soymak için yanlış evi mi seçtiniz!" diye gürlüyor derinden gelen bir ses. Tucker'ın gürleyen ayak seslerinin hızla yaklaştığını duyunca ikimiz de bir adım geri çekiliyoruz.

Aniden kapı aralığında beliriyor ve devasa vücuduyla her yeri dolduruyor. Onu gördüğümde şok içinde nefesim kesildi. Korkunç biri. Devasa elleri öyle büyük yumruklar halinde sıkılmış ki sanki kayaları ezecekmiş gibi görünüyorlar. Gri bornozunun önü açık ve altında boxer şorttan başka bir şey yok. Şaşkın gözlerimin onun üzerinde gezinmesine engel olamıyorum. Kaslı kalçaları şimdiye kadar gördüklerimin en kalınları. Karnında biraz yumuşaklık var ama aynı zamanda biraz da belirginlik. Gözlerim bir an için onun

Yüzüne doğru ilerlemeden önce kıllarla kaplı kocaman bir göğüs.

Aman Tanrım.

Şişmiş, kanlı ve morarmış ve uzun bir gece boyunca acı çekmiş gibi görünüyor. Her yerindeki hasarı gördüğümde kalbim sızlıyor.

"Tucker!" Alina neşeli ama gergin bir sesle konuşuyor. "Seni tekrar görmek güzel. Beni hatırladın mı, Alina? Sebastian'ın nişanlısı?"

Dolaplarınızdan başlamak için buradayım."

Soğuk kahverengi gözlerini ona diyor ve homurdanıyor. "Kapı çalmayı bilmiyor musun?"

"Kapıdaki zili çaldık," diyor kocaman bir gülümsemeyle. "Evde olduğunuzu düşünmedik! Özür dileriz!"

"Saat sabahın dokuzu, başka nerede olabilirim ki?"

"Kaba olmak zorunda değilsin." Kendimi durduramadan söyledim.

O yoğun kahverengi gözler ilk kez üzerime yerleşiyor. İçimden gelen geri adım atma dürtüsüyle savaşıyorum ve bunun yerine omurgamı dikleştirip ona bakıyorum.

İfadesini okuyamıyorum, çünkü yüzü darmadağın. Burnunun köprüsü şişmiş ve gözlerinden biri o kadar kırmızı ve şiş ki neredeyse kapanmış. Yağlı bir dudağı, yanaklarında ve alnında birkaç kırmızı iz ve morluk var.

"Bırak ben halledeyim," diye fısıldıyor Alina öne çıkarken. "Senden uzak duracağız, Tucker. Seni hiç rahatsız etmeyeceğiz!"

Burada olduğumuzu bile anlamayacaksınız."

"Zaten beni rahatsız ediyorsun," diye homurdanıyor derin bir sesle. "Etrafa metal fırlatıp gürültü yapıyorsun."

"Biz etrafa bir şey fırlatmadık," diyorum öne doğru bir adım atarak. Alina'nın yolundan gitmem gerektiğini biliyorum ama kendimi durduramıyorum. Zorbalardan hoşlanmıyorum. "Yanlışlıkla metal bir direği düşürdük ama bundan sonra daha dikkatli olmaya çalışacağız."

Gözlerini bana dikti. Benimkiler de ona.

"Belki de kötü bir zamandır," diyor Alina benden ona ve tekrar ona bakarken. "Yarın tekrar gelebiliriz." "Yarın da kötü bir zaman."

Bir nefes çektim. Bu adam inanılmaz derecede kaba. "Üç dolabınızı yenilemesi için Alina'yı mı tuttunuz?" Sert bir ses tonuyla soruyorum.

Bana bakarken uzun ve sert bir şekilde nefes veriyor. "Onları istemedim. Onları boğazıma tıktı."

"Onları boğazına mı tıktı? Gezegende boğazınıza bir şey tıkabilecek bir insan olduğunu sanmıyorum."

Ona kapının şifresini verdin mi? Ön kapının?" "Evet," diye homurdanıyor isteksizce.

"O zaman bırak da bizi tuttuğun işi yapalım," diyorum çenemi havaya kaldırarak.

"Pişman olmayacaksın," diyor Alina, söze girerek. "Çok güzel olacaklar. Şık, işlevsel ve lüks. Ve bunu gerçekten kimin takdir edeceğini biliyor musun?" Kaşlarını müstehcen bir tavırla yukarı aşağı kaldırıyor. "Gelecekteki bir kız arkadaş ya da eş!"

"İkisini de istemiyorum," diye homurdanıyor.

Alina gergin bir şekilde güler. "Tamam."

Erkek arkadaşın var mı?" "Hiç kimse."

"Bir kediye ne

dersin?" Adam ona

ters ters bakar.

"Tamam, yine de onları kendin için seveceksin. Tüm güzel flanel gömleklerini buraya asabilirsin."

"Git. Şimdi."

"Tamam," diyor Alina aletlerini almak için aşağı inerken.

"Bekle," diyorum elimi omzuna koyarken. "Hiçbir yere gitmiyoruz." Dönüp

sert bir bakışla hayvanın yüzüne bakıyorum.

"Şu anda inanılmaz derecede kaba davranıyorsun." Alay ediyor. "Müşteri her zaman haklı değil midir?"

"Pislik gibi davrandığında değil," diyorum. "Bizi bir iş için tuttunuz. Buraya bir iş yapmak için geldik ve yapacağız."

Alina bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. Umurumda değil. Bu kabadayının bize kaba davranmasına ve istediğini elde etmesine izin vermeyeceğim.

Biz yanlış bir şey yapmadık.

"Sizi uyandırdığımız için üzgünüm ama bu kadar kaba olmanız için bir neden yok. İkimize de bir özür borçlusun."

Bana dik dik bakıyor, beni kırmaya çalışıyor ama ben onun ekşi bakışlarını tutuyorum ve ona meydan okuyan bir şekilde ters ters bakıyorum. "Özür dilemenin gerekli olduğunu sanmıyorum," diye atıldı Alina.

"Evet, öyle," diyorum sert bir ses tonuyla. Birbirimize ters ters bakarken kollarımı kavuşturuyorum.

"Başım çatlıyor," diye homurdanıyor arkasını dönerken. "Buna ihtiyacım yok. Çabuk hallet ve sessiz ol."

Hışım la odadan çıktı ve merdivenleri hızla tırmandı.

Adam merdivenlerin başında kapıyı çarparak kapatırken Alina ağzı bir karış açık bana bakıyor.

"Jane!" diyor, şakacı bir şekilde koluma vurarak. "Şu haline bak! Buradan kaçıp gitti!" Bir kahkaha patlattı. "Doğru kişiyi getirdiğimi biliyordum! Yönetici olarak ben yönetirim."

Kollarımı gevşetip derin bir nefes alırken hâlâ telaşlıyım. Özür dilemediği için hâlâ üzgünüm ama bunu unutmam gerekecek. Buraya işimi halletmeye geldim, yeni bir arkadaş edinmeye değil.

"Hadi işimize dönelim," diyorum göğsüm sıkışarak.

Örnekleri çıkarmaya ve bazı tasarımların üzerinden geçmeye başladık. İşe odaklanmaya çalışıyorum ama üzerimdeki o koyu kahverengi gözlerin hatırası nefesimin kesilmesine neden oluyor.

Yumruk haline getirilmiş o elleri ve o büyük, güçlü göğsü düşünüp duruyorum. İçimde derinlerde bir şeyleri uyandırıyor. Kilitli tutmayı tercih ettiğim bir şey.

Beladan başka bir şey olmayacak bir şey.

Üçüncü Bölüm

Jane

"W Bütün bunlar ne?" Alina öğle yemeğine çıkarken mutfağın önünden geçtiğimizi söylüyor. Uzun masa iki kişilik kurulmuş ve ortasında jambonlu sandviç dolu bir tabak ve bir kase cips var. Alina küçük kâğıt parçasını eline alıyor ve bana gösterirken kıkırdıyor.

Özür dilerim.

Kurşun kalemle karalanmış.

"Bu bizim için mi?" Alina yiyeceklere bakarken soruyor. Ev boş görünüyor. "Sanırım öyle."

"Sence onu zehirlemiş midir?"

"Hayır," diyorum pencereye doğru yürüyüp panjurları açarken. İçinde iyi bir şeyler olduğunu biliyordum. Herkesin vardır. Güneş içeri girene kadar panjurların ve perdelerin geri kalanını açıyorum, korku filmlerindeki gibi korkunç bir mutfak değil de normal bir mutfak gibi.

Masaya oturduğumuzda Alina, "Bütün bunları ona yaptırdığına inanamıyorum," diyor. "Çok iyi bir takım olacağız." Her birimiz bir üçgen sandviç kapıyor ve onunla neşeleniyoruz.

Alina yine Sebastian hakkında konuşmaya başladığında Tucker'ın nasıl olduğunu merak ediyorum. Onun hakkında çok konuşuyor. Sanırım biraz takıntılı.

Onun adına mutluyum ama bu biraz fazla olabilir. Özellikle de aşk hayatımın hiç olmadığını düşünürsek. Seçeneklerim vardı, ama... Bilmiyorum. Daha önce kimseyle böyle bir kıvılcım hissetmemiştim. Alina'nın Sebastian'a duyduğu kıvılcım gibi.

Yemeği bitirdikten sonra bulaşıkları temizliyoruz.

Alina bulaşık makinesini kapatırken, "Günün geri kalanı için ofise dönelim," diyor. "Ekibimiz için bazı görüşmeler ayarlamaya başlamak istiyorum."

"Tamam," diyorum merdivenlere bakarken. "Ben sadece..."

"Ne?"

"Teşekkür et. Öğle yemeği için."

Çenesi düştü. "Oraya çıkmak mı istiyorsun? Deli misin sen?"

"Hayır," diyorum hemen. "Sadece teşekkür etmek istiyorum."

Yüzü sanki bir şeyler fark ediyormuş gibi yavaş bir gülümsemeye dönüşüyor. "Oh, anlıyorum.

Ondan hoşlanıyorsun." "Ne?! Hayır."

"Elbette," diyor gülerek. "Ben gidip arabada bekleyeceğim. Acele etme." "Bu sadece bir teşekkür. Bu uygun bir davranış."

"Sen nasıl istersen," diyor Alina kıkırdarak ön kapıya yönelirken.

Başımı sallıyorum, derin bir nefes alıyorum ve merdivenlere doğru yürüyorum.

Bu kötü bir fikir mi?

Muhtemelen, ama ayaklarım sanki kendi akılları varmış gibi merdivenleri çıkmaya başladı.

Koridora ulaştığımda kalbim küt küt atıyor, duruyorum ve dinlemeye çalışıyorum. Hiçbir

şey duymuyorum. "Tucker?" Sesleniyorum. Hâlâ cevap yok.

Endişelenmeye başladım. Yaraları oldukça ciddi görünüyordu. Belki bir şey olmuştur. Belki yardımına ihtiyacı vardır.

Koridordan aşağı iniyorum ve büyük yatak odasına göz atıyorum. Bir şifonyer, bir şömine ve dağınık gri çarşafli dev bir yatak ile diğer odalardan daha mobilyalı. *Tanrım, bu adamda her şey gri mi? Bu evin umutsuzca bir renk patlamasına ihtiyacı var.*

"Tucker?"

Ebeveyn banyosunun ışığı yanıyor. Gerçekten burada olmamalıyım ama iyi olup olmadığına bakmalıyım. Ya komaya falan girdiyse? Bir şey olursa ve yardım etmeden gidersem kendimi çok kötü hissederim.

Kapıyı itip açtım ve banyoya doğru yürüdüm.

"Tucker?" İçeri bakarken söyledim. "İyi misin?"

Kulağında kulaklıkla banyoda yatıyor. Beynim gitmemi söylüyor ama bedenim beni olduğum yerde tutuyor. Gözlerimi ondan alamıyorum.

O küvetin içinde komik derecede büyük görünüyor. Büyük kıllı bacakları ve güçlü kolları dışarı sarkıyor. Başının arkası seramik kenara dayanmış, gözleri kapalı. Çok huzurlu görünüyor. Çok sakın. Onun bu yönünü daha çok görmek istiyorum.

Su sabundan dolayı bulanık, bu yüzden olmaması gereken hiçbir şey

görünmüyor. "Tucker?" Kapıyı çalarken biraz daha yüksek sesle söylüyorum.

Gözleri yavaşça açıldı ve bana döndü. Sağ gözü tamamen şişmiş durumda. Oradan bir şey görebildiğinden şüpheliyim.

Kulaklığındaki kulaklıkları çıkarırken beni izliyor. Hiçbir şey söylemiyor.

"Özür dilerim... Burada olmamalıydım. Biliyorum, ama sadece... öğle yemeği için teşekkür etmek istedim.

Çok tatlıydı." Yutkundu ve sonra hafifçe başını salladı. "Kaba davrandığım için özür dilerim."

"Sorun değil," diyorum yanaklarımın kızardığını hissederek. "Zor bir sabah geçirdiğini görebiliyorum. Yüzün acıyor mu?" O büyük omuzlarını silkiyor. "Yaşayacağım."

"Yaraları temizlediniz mi?"

"Hayır."

"Senin için yapabilir miyim?" Ben sorarım.

Gerçekten kafası karışmış görünüyor. "Neden?"

"Çocukken dizimi çizdiğimde, annem her zaman benim için temizlerdi. Biri iyileşmenize yardım ettiğinde her zaman biraz daha kolay oluyor, öyle değil mi? Geçen yıl yemek yaparken elimi kestim ve annemin yanımda olup bana yardım etmesini çok isterdim."

Islak elini dağınık kahverengi saçlarında gezdiriyor ve devasa trisepsini görünce biraz ürperiyorum. Bu adam tanıdığım en güçlü insan olmalı.

"İlk yardım çantan nerede?" diye sordum.

"Lavabonun altında," diyor uzun bir süre sonra. "Dizlerinin dibinde."

Eğildim ve çıkardım. Biraz merhem ve sargı bezi alıp oraya gidiyorum.

"Belki yapabilirsin..." Ona bir el havlusu fırlatırken söyledim. Havluyu alıyor ve suyun her yeri kaplayacak kadar sabunlu olmaması ihtimaline karşı özel bölgesinin üzerine koyuyor.

Bir bezi suya batırıp kanlı kaşına dokunduruyorum. Kurumuş kan parçalarını yıkarken ne irkiliyor ne de ses çıkarıyor.

"Bu gerçekten acıtıyor gibi görünüyor," diyorum, onun için

korkunç hissederek. "Ben çoğu insan gibi acı

hissetmiyorum," diye cevap veriyor.

"Nasıl yani? Çok sert olduğun için mi?"

Omuz silkiyor. "Hayatında yeterince acı hissettiğinde, her şey hissizleşmeye

başlar." Ayrıntıya girmesini istiyorum ama girmiyor.

"Bu nasıl oldu?" Yanağını silerken soruyorum. Alina'nın anlattıklarını anladım ama ben daha çok onunkilerle ilgileniyorum. "Kavgaya mı karıştım?"

"Neyle? Bir gorille mi?"

Dudağının köşesi hafifçe yukarı kıvrılıyor. Bu bir gülümseme

miydi? Neredeyse mi? "Oldukça."

"Neye benziyor?"

Gözlerini kapatırken nefes veriyor. "Daha kötü. Çok daha kötü."

Bezi suya batırıp şakağındaki kurumuş kanı usulca silmeye başlarken başımı sallıyorum. Kafası çok büyük. Onunla ilgili her şey devasa.

"Annen sana hiç sözlerini kullanmanı söylemedi mi?" İlk yardım çantasından biraz merhem çıkarırken soruyorum. "Kavgaya etmek hoş değil."

"Sanırım iyi biri değilim," diyor tek sağlanı gözünü bana bakarken

Ben de ona bakıyorum. "Sanırım değilsin."

Sonunda gözlerini indiriyor ve iç çekiyor. Bir pamuğu merhemle ıslatıp saç çizgisi boyunca uzanan kesiğin üzerine sürüyorum.

"Ama ben buna gerçekten inanmıyorum," diyorum kulağının arkasına bir kesik daha atarken. "Bize sandviç yapmak zorunda değildin ama yaptın. Bu çok hoştu."

Cevap vermiyor.

"İnsanlarla her şeyi konuşabilirsin," diyorum, kendi kulaklarıma bile safça geliyor. "Kavga etmek zorunda değilsin." "Evet, zorundayım," diye homurdanıyor. "Kontratımda var."

Arkama yaslanıp ona bakarken iç geçirdim. "Hokeyi asla anlayamayacağım." Bu sefer gerçekten gülümsüyor. Kalbim küçük bir takla atıyor.

"Jane!" Alina merdivenlerin dibinden bağıyor. "Yukarıda iyi misin? Polis çağırmamı istiyorsan ses çıkarma!"

"Hemen geliyorum!" Kesintiden dolayı hayal kırıklığına uğramış hissederek ona bağıyorum. Tucker'a dönüyorum ve ona gülümsüyorum. "Gitmem gerek. Sen iyi olacak mısın?"

"Evet."

"Eczaneden bir şey ister misiniz? Daha fazla bandaj ya da başka bir şey? Buz belki?"

"Bana neden bu kadar iyi davranıyorsun?" diye soruyor, bana gerçekten anlamaya çalışıyormuş gibi bakıyor.

Omuzlarımı silkiyorum ve gülümsüyorum. "Çünkü iyi olmak güzeldir. Bundan daha fazla bir nedene ihtiyacım yok, değil mi?" Ayağa kalkıp ilk yardım çantasını lavabonun üzerine koyarken beni izliyor.

"Tamam, peki... Sanırım yarın görüşürüz."

Kapıya doğru geri çekilmemi izlerken başını sallıyor.

"Güle güle!" Garip bir şekilde el sallıyorum ve odasından çıkıp merdivenlerden aşağı iniyorum.

Kalbim küt küt atarken arabaya bindiğimde Alina, "Bana her şeyi anlat," diyor. "Orada ne oldu?"

Orada bir şeyler oldu, diyorum kendi kendime, bana o yoğun bakışını düşünürken. Ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Dördüncü Bölüm

Tucker

Saat sabahın üçü ve ben hâlâ lanet tavana bakıyorum.

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım uyku gelmiyor. Gözlerimi her kapattığımda onu görüyorum.

Jane gibi biriyle hiç tanışmadım.

Beni yakalayan meleksi bir masumiyeti var. Gitmeme izin vermiyor. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım.

Ama bu tatlı masumiyetin yanında beni canlandıran ateşli bir tutku vardı. Benden hiç korkmuyordu. Şöhretim, cüssem ya da huysuzluğum umurunda değildi. Yerinde durdu ve beni alt ederken başını dik tuttu.

İşte o anda aşık oldum.

"Dur," diye homurdanıyorum gözlerimi açıp tavana bakarken. *Bunu istemezsin. Bunların hiçbirini istemiyorsun. O senin için doğru kız değil. Hiç kimse değil.*

Battaniyeleri üzerimden çekiyorum ve homurdanarak ayağa kalkıyorum.

Uyumak mümkün değil. Bu melek aklımdayken olmaz.

Kalbim küt küt atarken bodruma indim. Biraz enerji yakmam gerekiyor. Bu gece bir maç iyi olurdu ama ne yazık ki izinliydik.

Yarın Oakland Lumberjacks ile oynayacağım ve ardından Seattle Centaurs ile evimizde bir maçımız daha var. Acaba o canavar Clint Maddock o zamana kadar buza dönecek mi?

Eğer öyleyse eminim bana bir şans daha vermek isteyecektir.

Bodrumun ışığını açtım ve elimdeki en ağır kum torbasına yöneldim.

Belki bu onu sistemimden çıkarır. Eğer bu beni rahatlatmazsa, ne rahatlatır bilmiyorum. Bu güzelliğin beni *uzun* süre rahatsız edeceğini hissediyorum.

Terli gömleğimi çıkarıp torbanın önüne geçiyorum ve parmak eklemlerim uyuşana kadar yumruk atmaya başlıyorum.

Kapımın zili çalıyor ve cevap vermek için neredeyse evin içinde koşuyorum.

"Evet?" Düğmeye basarken söyledim.

Bir cevap beklerken kalbim duracak. Eğer teslimatçı çocuksa, kendimi kaybedeceğim. *"Merhaba."*

Bu o. Hemen anlıyorum ve kalbim şiddetle tepki veriyor, göğsümde bir savaş davulu gibi vuruyor.

"Benim, Jane. Beni içeri alır mısın?"

"Evet."

Düğmeye basıyorum ve o gelip arabasını park edene kadar giriş katımda volta atıyorum. Elimde olmadan camdan dışarı bakıp

bir an için. Bütün gece bunu bekledim.

Küçük arabasını gördüğümde kaşlarımı çatıyorum. Çok küçük. Çok kırılgan. Araba kullanırken bu kadar savunmasız olmasını istemiyorum. Ona büyük ve yıkılmaz bir şey almam gerekecek. Dışarıdaki onca çılgın sürücünün arasında o cılız şeyle araba kullanmasına izin veremem. Ya ona bir şey olursa?

Jane arabadan dışarı adımını atıyor ve esinti muhteşem sarı saçlarını dalgalandırıyor. Bacaklarım bir anlığına titreyip güçsüzleşirken destek almak için kapı koluna tutunuyorum.

"Jane," diye fısıldıyorum kendi kendime. Onun isminin sesini seviyorum. Melodik. Cennet gibi. Sabahtan beri zihnimde tekrar edip duruyor.

Bugün büyük yuvarlak güneş gözlükleri takıyor. Onları çıkarıp o güzel mavi gözlere bir kez daha bakmak istiyorum. Bana bir canavar değilmişim gibi baktıklarını görmek istiyorum.

Eşyalarıyla birlikte yürümeye başladığında pencereden uzaklaşıyorum.

Kapıyı çalmasını beklerken zar zor nefes alabiliyorum. O küçük parmak eklemleri kapıya hafifçe vuruyor ve kapıyı çekip açmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Merhaba!" diyor beni gördüğünde neşeli bir ses tonuyla.

Onun önünde konuşmak çok zor. O benim karanlık günümü aydınlatan

güneş gibi. "Sana bunları getirdim."

Arkasından özenle seçilmiş bir buket çiçek çıkarıyor ve şaşkınlıkla onlara bakmamı izlerken gülümsüyor.

"Bana çiçek mi aldın?"

Bu gülümseme ıslıl ıslıl. Bütün gün aklımda olacak. Uykusuz bir gecenin daha yaklaştığını

hissediyorum... "Ben yaptım!"

"Neden?"

Kaşlarını şakacı bir şekilde çatıyor. "Bana çiçekleri sevmediğini mi söyleyeceksin? Güzel kokuyorlar ve güzeller. Sevilmeyecek ne var?"

Elime tutuşturuyor ve ne yapacağımı ya da ne söyleyeceğimi bilemeden isteksizce alıyorum. Bana çiçek getirmiş. Çok duygulandım.

"İçeri gel," diyorum kenara çekilip onu içeri alırken. "Alina nerede?"

Jane çantasını kancaya asıp güneş gözlüklerini çıkarırken, "Birazdan burada olur," diyor. "Seni kontrol etmek için erken geleyim dedim. Şişliğin inmiş ve iki güzel gözünü de görebiliyorum. Bu bir gelişme."

Beni kontrol etmeye mi geldi? Mutfağa girerken midemde bir kıpırtı oluyor.

Çiçekleri tezgâhın üzerine koyarken, "Bunları suya koymak isteyeceksin," diyor. "Boş ver, ben yaparım. Vazolarınız nerede?"

Sadece ona bakıyorum.

"Bu koca evde bir tane bile vazo olmadığını mı söylüyorsun?" Omuz

silkiyorum. "Daha önce kimse bana çiçek getirmemişti."

"Oh, bu çok üzücü," diyor kaşlarını çatarak. "Sadece bir bardak kullanacağım."

Bir bira bardağı bulana kadar birkaç boş dolabı açıyor. Bardağı suyla doldurup içine güzel sarı çiçekleri dizerken gözlerim onu hiç bırakmıyor.

"Bunları balkonumda yetiştiriyorum," diyor bardağı tezgâhımın ortasına koyarken. "Evinize biraz renk gelebilir diye düşündüm. Burası çok gri."

"Griyi severim."

Elini koluma sürüyerek yanımdan geçerken gülüyor. "Oh, bunu biliyorum. Bu *çok* açık." "Ben de

tam kahvaltı hazırlamak üzereydim," diyorum ona. "Aç mısınız?"

"Ne yiyorsun?" diye soruyor, bana şüpheyle bakarak. "Bir düzine çiğ yumurta ve protein karışımı mı?" "Omlete ne dersin?"

"Satıldı!" Panjurları açıp dışarıdaki güneşli güne bakarken yüzünde kocaman bir gülümseme var. O böyle gülümserken malzemeleri çıkarmaya odaklanmak zor. Sadece ona bakmak istiyorum. Dikkatim o kadar dağılıyor ki yumurta yerine yanlışlıkla bir tavuk göğsü çıkarıyorum.

Adanın karşı tarafına oturuyor ve ben biber doğramaya başlarken beni izliyor. "Nerelisin,

Tucker?"

"Vermont."

"Vermont'u *seviyorum*!" diyor hoppa bir sırtıtışla. "Aslında oraya hiç gitmedim ama gördüğüm her resme bayıldım.

Özlüyor musun?"

"Hayır. Kaçıracak bir şey yok."

"Özlenecek bir şey olmalı!" "Bazen

karı özlüyorum."

"Evet, bu yoğun sıcaktan sonra bir değişiklik yapmak güzel olmalı. Peki ya aileniz? Onları özlüyor olmalısın." "Benim ailem yok ki."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor, endişeli görünüyor. "Peki ya annen?" "O öldü."

Elleri ağzına gitti. "Olamaz! Çok üzgünüm. Bu korkunç bir şey."

"Çok uzun zaman önceydi."

Doğranmış biberleri kaseye atıyorum ve mantarlara başlıyorum. "Ne kadar zaman önce?"

Bunu düşünmek için bir an duruyorum. "Yirmi altı yıl." "Yirmi altı yıl mı? Kaç yaşındasın sen?"

"Otuz iki."

Nefesi kesildi. "Yani sen... *altı* yaşında mıydın? Olamaz.

Tucker..." Mavi gözlerinin yaşlarla dolduğunu gördüğümde kalbim duracak gibi oluyor.

Etrafımda çok fazla ağlayan kadın olmadı ve onlarla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Daha önce hiç birini teselli etmemiştim.

Kadınlar benim için hala tuhaf bir hayvan. Onların yanındayken kendimi hep dışlanmış hissediyorum.

Doğramaya devam ediyorum ve umarım yakında durur.

"Baban ezildi mi?" diye soruyor bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken. "Onunla hiç tanışmadım."

"Ama... Seni kim büyüttü?"

Neden bunu konuşuyoruz ki? Yıllar önce oldu. "Üvey babam."

Elini kalbinin üzerine koyuyor ve bana kayıp bir köpek yavrusuymuşum gibi bakıyor. "Birine sahip olduğun için çok mutluyum. Sadece ikiniz miydiniz?"

"Evet."

"Sizi tek başına büyüttüğüne göre iyi bir adam olmalı."

Frank'i tanımlamak için seçeceğim kelime *hoş* olmazdı. Acımasız. Acımasız. Zalim. Bunlar daha iyi kelimeler olurdu. "Bana birçok beceri kazandırdı."

"Ne demek istiyorsun? Hangi beceriler?"

Normalde, bunları isteyerek paylaşmadan önce birini bayıltmayı daha çok isterdim ama bilemiyorum. Sanırım Jane'e hayır diyemem.

"Hokey becerileri. Dövüş becerileri."

"Dövüş becerileri mi?" Endişeli görünüyor.

"Frank'in amacı beni hokey tarihinin en iyi boksörüne dönüştürmektir. Beni günde iki kez dövüştürür ve sabahın erken saatlerinden gecenin geç saatlerine kadar saatlerce hokey antrenmanları yaptırırdı."

"Aman Tanrım."

Gözyaşları yine başladı. Kahretsin. Her şeyi yanlış yapıyorum. "Yine de mutlu bir sonu var."

"Öyle mi?" İkna olmuş görünmüyor.

"Başardı. Hem de bir mil farkla."

"Tucker, üvey babanla kavga etmek zorundaydın. Her gün mü?"

Mantaları bıçağımla toplayıp kaseye bırakırken omuz silkiyorum. Bir soğan çıkarıp dilimlemeye başladığımda beni izliyor.

"Sadece ilk on yıl zordu," diyorum ona. "Ondan sonra kolaylaştı. O her gün dayak yiyen biriydi."

Ben gülüyorum. Onun da gülmesini bekliyordum ama dehşete düşmüş görünüyordu.

"O kadar da kötü değildi," diyorum ona. "Kendi çarpık yöntemiyle beni kolluyordu. Ve bana bu hediyeyi verdi. Onun sayesinde on milyonlarca dolar kazandım."

"İnsanları dövme yeteneği mi?" diye soruyor bana üzgün gözlerle bakarak.

"*Aynen* öyle," diyorum, sonunda benim açımdan baktığı için rahatlamış bir şekilde. "Peki ya sen? San Antonio'dan mısın?"

Ondan o kadar etkileniyorum ki omlete devam etmeyi unutuyorum ve bana San Antonio'daki büyük ailesinden bahsetmesini dinliyorum.

Shakings, Colorado. Anne babası, erkek kardeşi ve iki kız kardeşi ile yakın.

Söylediği her kelimeyle, biraz daha derin bir aşka düşüyorum.

Artık bir aşktan daha fazlası. Bu kıza kafaya takmaya başladım. İkimizin de güçlü olduğunu ve güçlendiğini hissedebiliyorum. Sürekli aklımda olacak, bunu hissedebiliyorum.

Kapının zili çaldığında nihayet ilk omleti bitirmiştim. "Bu Alina olmalı," diyor Jane, dumanı tüten tabağı önüne kaydırırken.

"Şimdiden mi?" Onu içeri almak için yöneldiğimde nefesimin altında homurdanıyorum. Aklımdan onu dışarıda tutma dürtüsü geçiyor ama bunu elimin tersiyle itiyorum. Jane'in arkadaşına tekrar kaba davranmamdan hoşlanacağını sanmıyorum. Alina'yı içeri aldım ve mutfağa, kızımın yanına döndüm. Omleti mideye indiriyor, bu da beni gülümsetiyor. Yemek yiyebilen kızları severim.

Ye.

"Çok güzel!" diyor ısıltılı bir gülümsemeyle.

Ona çıkma teklif etmek istiyorum. İçinde sıkışıp kaldığım bu arkadaş bölgesinden çıkmak istiyorum ama konu kızlar olunca umutsuzluğa kapılıyorum. Biliyorum.

Onlara nasıl hırlayacağımı ve uzak durmaları için nasıl uyaracağımı bilmiyorum ama başka bir hamlem yok. Alina içeri giriyor ve Jane'i mutfak tezgahımın başında görünce bilerek gülümsüyor. "Seni burada bu kadar erken görmek güzel," diyor sırtarak.

Jane'in yanakları pembenin sevimli bir tonuna dönüştü. Bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum... "Başlamaya hazır mısın?" Alina soruyor.

Jane utangaç bir gülümsemeyle tabureden atlar. "Tabii ki!"

Bana uzun uzun bakıyor, omlet için teşekkür ediyor ve sonra başka bir şey söylemeden bodruma doğru yöneliyor.

"Hey, Jane," diyor Alina benden ona doğru bakarken. "Bu akşamki maç için fazladan bir biletim var. Ön sıralardan.

Gelmek ister misin?"

Jane yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arkasını döner. "Sorun olur mu, Tucker?"

"Maça gelir misin?" Göğsümün balon gibi şiştiğini hissederek soruyorum. Camın arkasındaki yüzünü görmeyi çok isterdim.

"Eğer beni kabul ederseniz," diyor utangaç bir gülümsemeyle.

Umutsuzca benim olmasını dileyerek ona bakıyorum. Ona doğru hücum eder ve yumuşak pembe dudaklarını öperdim.

Alina gülerek Jane'in kolundan tutup onu aşağıya çekerken, "Onun için fark etmez," diyor. "Bu gece görüşürüz, Tucker!" Gözümün önünden kaybolurken tüm vücudum ağrıyor.

Ve saplantım büyüyor.

Beşinci Bölüm

Jane

Hokey maçından düşündüğümünden çok daha fazla keyif alıyorum!
Çok heyecan verici. Bıçakların buzı çizme sesi ve diskin tahtalara çarpma sesi. Kalabalığın enerjisine bayılıyorum, oyuncular panolara sert bir şekilde çarparken toplu 'ooh' ve 'aah'lar bardak önümde titriyor.

Kalecinin arkasındaki en ön sıradayız, böylece oyuncuların homurtularını ve sopa şakırtılarını duyabiliyoruz. Buranın soğuk olması da hoşuma gidiyor. Ceket giymeyi her zaman sevmişimdir ve Teksas'a geldiğimden beri ilk defa ceket giyiyorum.

"Bir şans verersen hokeyi seveceğini biliyordum," diyor Alina, koltuğumun kenarında oturuşumu izlerken sırtarak. "Düşündüğüm kadar kötü değilmiş," diye itiraf ediyorum. Hyenas, Oakland Lumberjacks ile oynuyor ve üçüncü periyotta bir sayı gerideyiz. Beş dakikadan az bir süre kala durum 2-3'e geldi.

Çizgiler değiştikçe ve Tucker panoların üzerinden atladıkça nabzım hızlanmaya başlıyor. "Gidelim, bebeğim!" Alina ellerini çırparken bağırıyor. Sebastian da artık dışarıdadır. Elimi çelik gibi kavırıyor. Sebastian pakı çalıp kaleye doğru kaçmaya çalıştığında elini tekrar sıkıyorum. İkimiz de avazımız çıktığı kadar "Git!" diye bağırıyoruz. "Git, Sebastian! Git!" Pak konusunda çok yetenekli. İki Lumberjack sopalarıyla ona saldırıyor ama Sebastian onların etrafından dolanıp pakı ağlara gönderirken bunu kolaymış gibi gösteriyor. Kalecinin kaburgalarının yanından içeri giriyor ve tüm salon tezahürlara boğuluyor.

"Evet!" Ben ve Alina birbirimize sarılmış, aşağı yukarı zıplarken çığlık atıyoruz. Sebastian patenle geçerken ona bir öpücük konduruyor ve o da ona binlerce öpücük konduruyor. Oturduğumda ve Tucker'ın suyunu aldığını gördüğümde kalbim hala hızlı atıyor. Gözleri bana dikiliyor ve içimin ısındığını hissediyorum.

Yu
kar Bütün gece beni izledi.

1. Bu adama karşı bir şeyler hissetmeye başladım. Onda kurtulamadığım bir şey var. Daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde ona çekildiğimi hissediyorum. Bana açıldığından beri, huysuz dış görünüşünün ötesini görmeye devam ediyorum.

Annesini çok genç yaşta kaybeden zavallı küçük çocuk için. "İtiraf et," diyor Alina nereye baktığımı görünce. "Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?" "Evet," diyorum yüzümde engel olamadığım bir gülümsemeyle. "Çok tatlı biri." "Geçen dönem on iki numaralı dişi yumruğuyla çekmişti," diyor Alina gülerek. "Onu tatlı olarak tanımlamazdım." Tekrar çalmaya başladıklarında "Sadece yanlış anlaşıldı," diye fısıldıyorum. Diğer takımdan biriyle itişip kakıştı ama bakmak istemedim. Hakemler onları ayırdığında ve onu gönderdiğinde

Tucker ceza sahasına girdiğinde nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor ve hayal kırıklığına uğramış gibi başını sallıyordu. Alina'nın söylediği kadar kötü değildi. On iki numaranın tüm dişleri hâlâ yerindeydi. En azından oyuna girdiği dişleri. Berabere biten oyun devam ediyordu ve zaman daraldığı için kalabalık gergindi. Elli iki saniye kala, Sırtlanlar pakı diğer oyuncuların bölgesinde yakaladı. Pak oyuncular arasında gidip gelirken ayağa fırlıyoruz. Tucker arkada, oyunu kontrol ediyor.

"Haydi çocuklar!" Zaman ilerledikçe Alina avazı çıktığı kadar bağırıyor.

Saat kırk üç saniyeyi gösterdiğinde, birisi pakı Tucker'a uzatıyor. Sopasını geriye doğru kaldırıyor ve pakın geldiği anda buza vuruyor. Gürültülü vuruşuyla pakı kalecinin bacaklarının arasından ağlara gönderiyor.

"Evet!" Herkesten daha yüksek sesle bağırıyorum. Kalabalık alkışlıyor ve biz de zıplıyoruz. Buzdaki Sırtlanlar kutlama için Tucker'ın üzerine atlarken arenadaki ses kulakları tırmalıyor.

Ayağa kalkar kalkmaz bana doğru baktı.

Adrenalinim yükseliyor ve hiç düşünmeden ona bir öpücük gönderiyorum.

O seksi dudaklar bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Sırasına doğru kayarken hâlâ gülümsüyor. Alina tüm bu değiş tokuşa tanık olduğu için sırtlıyor.

"Belki de tatlıdır," diye itiraf ediyor kıkırdayarak. Geçmeyen bir gülümsemeyle oturuyorum.

Öyle. O çok tatlı.

Altıncı Bölüm

Tucker

"G Harris çıplak omzuma tokat atarken, "Harika bir oyun dostum," diyor. Kazandık, bu yüzden soyunma odasındaki hava şenlikli. Normalde buradan olabildiğince çabuk gitmeye çalışırdım ama benim bile keyfim yerinde. Jane bu gece geldi.

"Seni yumruklarını çekerken mi gördüm?" Harris göz ucuyla bana bakarak soruyor. Bana bunu soracak kadar cesur biri. Başka zaman olsa böyle bir soruyu hiç hoş karşılamazdım.

Yine de o on iki numaralı hıyara karşı ağırdan aldım. Jane'e vahşi tarafımı göstererek onu bozmak istemedim. Ona hafif bir uyarı yumruğu attım ve gözlerinden daha fazlasını istemediğini görebiliyordum.

Cevap vermeme gerek kalmadan Sebastian yanıma geliyor. "İnanılmaz bir gol, Tucker Anne," diyor sırtarak. "Acaba hangi hızla geldi? Vızıldayarak geçtiğini zar zor gördüm."

Austin duştan sonra kasıla kasıla yanıma gelirken havlumu aldım. Takımın çaylağı ama draftta bir numara seçildiği için kendini ligin yeni yıldızı sanıyor.

"Hey, Sebastian," diyor ıslak kahverengi saçlarını tararken. "Alina'nın yanında oturan sarışın kimdi? *Sigara içiyordu.*" Sert bir bakışla ona döndüğümde çenem sıkıştı. Boğazımda sahiplenici bir hırıltının gümbürdediğini hissedebiliyorum. Sebastian dehşet içinde Austin'e bakarken gözleri büyür. Susması için yalvarır gibi elini boğazına götürmeye başlar.

"Ne oldu?" Austin soruyor. "Bunu boğazına neden yapıyorsun?"

Artık çok geç. Koruyucu sularım akıyor. Gözlerim ona kilitlendi. O güzel çocuğa kızım hakkında böyle konuşmasının bedelini ödetmek istiyorum.

Telefonunu çıkarırken "Instagram'ını alayım da ona DM atayım," diyor. "Adı ne?"

DM'nin ne demek istediğini bilmiyorum ama onu tanıyorsam muhtemelen sikiyle ilgili bir şeydir. Dick Magnet? Dick Move?

Her iki durumda da, onun yanına yaklaşamayacak.

İçimdeki öfke patlıyor ve hırlayarak üzerine atılıyorum. Elindeki telefona bir tokat attım ve telefon odanın diğer ucuna uçtu.

"Ne oluyor lan?" diyor şaşkınlıkla bana bakarak. "Bu da neydi böyle?" Onu ıslak saçlarından tutup başını geriye doğru çekiyorum. Yüzüm tam onunkinin içindeydi.

"İşte benim kızım."

"Tamam, tamam," diyor panikle ellerini havaya kaldırarak. "O tamamen senin, koca adam!"

Sebastian ve Harris üzerine atılıyor, birer kolumu tutuyorlar ama bırakmıyorum. Jane'in sınırların dışında olduğunu açıkça belirtmek istiyorum. "Sakin ol Tucker," diyor Sebastian pazumu çekiştirerek. "Bilmiyordu."

Koçun ofisinin kapısı hızla açılır ve koç dışarı fırlar, avazı çıktığı kadar bağırır.

"Tucker, çek şu lanet ellerini onun üzerinden," diyor. Austin'in saçını bir kez daha sertçe çekiyorum ve sonra onu bırakıyorum. Benden kaçmaya çalışırken bankın üzerine takılıyor.

"Maçtaki yumruklarını soyunma odasına saklamak için mi çekiyorsun?" Koç Moss sivri bir bakışla soruyor.

Ona bakarken ağır ağır nefes alıyorum. Eğer ellili yaşlarında olmasaydı, ben de ona saat tutardım. Bana bakarken yüzü yumuşuyor. "Bu gece iyi gol attın, Tucker."

Kendimi sakinleştirmeye çalışırken başımı sallıyorum. Jane takım arkadaşlarımla kavga etmemi istemezdi.

"Geri kalanınız," diye bağıyor Koç Moss. "Bu gece çok fazla kutlama yapmayın. Yarın antrenmanımız ve iki gün sonra Centaurs maçımız var. Dinlenin. Yarın buzda görüşürüz. Sabah *tam* 10'da."

"Senin neyin var, Tucker?" Harris tekrar yalnız kaldığımızda soruyor. "Bu agresifliğini genelde buzun üzerinde tutuyorsun." Havlumu alırken homurdandım.

"Demek yeni kız arkadaşın bu?" diye soruyor.

Ben de ona ters ters baktım ama sonra yardım edebileceğini fark ettim. Harris benden birkaç yaş büyük. Belki aşk hakkında benden daha çok şey biliyordur.

"Evet," diyorum oflayarak. "O benim kızımdı. Gerçi o henüz bilmiyor."

Harris başını sallarken gülüyor. "O zaman ona söylesen iyi olur. Sanırım bilmek ister."

"Evli misin?" Ona soruyorum. "Hayatının aşkına sahip misin?"

Bir çorabını çıkarıp dolabına atarken derin bir nefes alıyor. "Hayır. Onu bir kez elde ettim. Ama... Kahretsin, aşk tavsiyesi sorulacak adam ben değilim. Yıllardır aynı kızla takılıyorum."

"Neden onu geri getirmiyorsun?"

Uzun bir süre dolabına bakarken yüzü geriliyor.

"O kadar kolay değil, tamam mı? Zavallı, yalnız, yaşlı bir adamdan tavsiye mi istiyorsun? Sadece bu kıza nasıl hissettiğini söyle. Bir ilişkide dürüstlüğe ihtiyacın var."

Dürüstlük. Bugün ona karşı dürüstüm ve hoşuna gitmiş gibiydi. Belki de bir şeyler bulmuştur.

Harris eğilerek, "Ve bir dahaki sefere çaylakla kapıştığınızda," diyor. "Ona benden bir atış yap. O herif beni kızdırmaya başladı."

Yedinci Bölüm

Jane

Modaya uygun restoran barın önündeki uzun kuyruğu geçip beklemeden içeri girdiğimizde kendimizi bir film yıldızı gibi hissediyoruz. Sebastian fedainin elini sıkıyor ve ona bahşış veriyor.

Tucker'la içeri girdiğimde "Gecenin tadını çıkar," dedi.

Tucker'ın normalde bu tür yerlere gelmediğini söyleyebilirim, bu yüzden onun için çaba göstermesi beni ekstra özel hissettiriyor.

Ben.

Alina ve ben soyunma odasının dışında çocuklarla buluştuk ve Sebastian dördümüzün dışarı çıkmasını önerdi. Görünüşe göre, bir sürü hokey

oyuncular maçlardan sonra burada takılıyor. Sadece Hyenas değil, deplasman takımları da burada, yani oyuncular ve taraftarların büyük bir karışımı var.

Restoranda yürürken müzik yüksek ve canlı. Yavaşlıyorum ve elimi Tucker'ın elinin içine sokup ona gülümsüyorum.

Bu onun sahnesi değil. Yüzünden okunuyor.

"Benimle geldiğin için teşekkürler," diyorum iri elini sıkarken. Sıkı omuzları biraz gevşer gibi oldu.

Sebastian bize mekandaki en iyi masayı ayarlıyor; tüm aksiyonu gören yüksek bir köşedeki masa. Bar, paslanmaz çelik mikserleri çevirip beton barın üzerine dizilmiş martini bardaklarına doldurarak şov yapan yakışıklı barmenlerle dolu.

Mekânın diğer tarafında insanlar dans ediyor ve arada iyi giyimli insanların masaları canlı sohbetler ediyor ve garsonlar ve garsonlar tabakları ve içecekleri tutarak aralarından geçiyor. Burayı seviyorum. Enerji bana biraz vızıltı veriyor. Ben de normalde böyle yerlere gelmem. Shakings, Colorado'da böyle bir yer yok. Hem de hiç.

Oturduğumuzda Tucker'a "Çok hoş görünüyorsun," diyorum. Elimi spor ceketinin üzerinde gezdiriyorum ve ona gülümsüyorum. Üzerinde mavi yakalı bir gömlek, koyu renk kot pantolon ve güzel kahverengi ayakkabılar var. Sanırım Alina'nın dediği gibi flanel ve kot pantolon giymesini bekliyordum, ama sanırım onun da bazı sürprizleri var.

"Her zamanki gibi göz alıcı görünüyorsun," diyor beni süzerken. Koyu kahverengi gözleri üzerimdeyken vücudumda bir karıncalanma hissediyorum.

Yüzü şimdi çok daha iyi görünüyor. Morluklardan dolayı hâlâ çok fazla renk var ama şişlikler inmiş ve kesikleri iyileşmeye başlamış gibi görünüyor. Bu kadar çabuk iyileşecek kadar sağlam biri. Sanırım yıllar boyunca katlanmak zorunda kaldığı onca dövüşten sonra vücudu buna alışmış.

Sebastian güzel garsondan bir şişe şampanya sipariş ediyor ve hemen geliyor. Daha önce hiç duymamıştım ama çok pahalı görünüyor.

Hepimiz kadehlerimizi masanın ortasında havaya kaldırırken Sebastian, "Galibiyetimize içelim," diyor. "Ve Tucker'ın maçın sonunda kendini gösterip galibiyet golümüzü atmasına!"

Aww. Kızarıyor.

Hepimiz kadehlerimizi tokuştururken ona gülümsüyorum. Büyük bir yudum alırken şampanyadan çıkan köpükler burnumu gıdıklıyor.

"Tucker, bu hanımlar sana iyi davranıyor mu?" Sebastian sırtarak soruyor. "Seni kaç dolap için kandırdılar?"

"Üç," diyor.

Alina kaşlarını kaldırarak, "Yapmak üzere olduğumuz işin tamamlandığını görünce," diyor, "geri kalanının da yenilenmesini isteyecektir!"

"Belki," diyor Tucker bana bir bakış atarken. "Jane'in biraz daha buralarda olması benim için sorun olmazdı." "Peki ya ben?" Alina gülerek soruyor.

"Baş başa geçirebileceğimiz daha çok zamanımız olacak," diyor Sebastian ve sonra onun yanağına bir öpücük konduruyor. Kız gülümsemeden duramıyor. Onu aşık görmek çok güzel.

Üç adam ellerinde biralarla masamıza doğru yürüyor. "N'aber çocuklar?" diyor kısa siyah saçları yana taranmış olan. "Müthiş gol, Tucker. Aferin."

Tucker ona başını sallıyor.

"Kim o?" Sebastian'la konuşmaya başladıklarında ona fısıldıyorum.

"Siyah saçlı olan kalecimiz Nolan Barlowe, sarışın olan Edvard Svensson ve arkada saklanan da Austin Gambill."

Oyundaki formalardan bazı isimleri tanıyorum ama bundan fazlasını bilmiyorum. Hokeyi hiç takip etmiyorum. Geçen haftadan önce bildiğim tek hokey oyuncusu Sebastian Kemp'ti ve o da Alina'nın durmadan ondan bahsetmesiydi.

"Sorun değil Austin," diyor Sebastian gülerek. "Buraya gelebilirsin. Isırmaz."

Austin, Tucker'a gergin bir bakış fırlatıyor ve sonra tereddütle masaya yaklaşıyor. Tucker'ın ona ters ters bakan sert yüzüne bakarken neler olduğunu anlamaya çalışıyorum.

"Ben... Ben bir..." Austin yarısı dolu bira şişesine bakar, döner ve kaçır. Tucker hariç herkes gülüyor. "Bu da neydi şimdi?" Sebastian'la oyun hakkında konuşmaya devam ettiklerinde Tucker'a fısıldıyorum.

"Sadece erkek işleri," diye fısıldıyor alçak ve derin sesiyle. "Çocuk ait olmadığı bir yeri kokluyordu."

"Oh."

Bunun benimle bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum, ama Tucker'ın bana sahiplenici bir şekilde baktığına bakılırsa, olduğundan oldukça eminim.

Çocuklar gitti ve biz de akşam yemeği sipariş ettik. Bir şişe şampanyayı bitiriyoruz ve partiyi devam ettirmek için birkaç kokteyl sipariş ediyoruz.

İnsanlar sürekli uğrayıp bizimle konuşuyor, bu da çok eğlenceli. Hyenas oyuncularının yanı sıra diğer takımların taraftarları ve oyuncular da. Çocuklar yarın yine Seattle Centaurs ile oynayacaklar ve bazı oyuncular şimdiden şehre gelmiş durumda.

Daha önce hiç böyle bir gece geçirmemiştim. Lisedeki kafeteryamda popüler masadaymışım gibi hissediyorum.

Koç uğradı ve çok kibardı. Gümüş tilki enerjisine sahip yakışıklı bir adam. O gittikten sonra Alina Sebastian'a evli olup olmadığını soruyor ve Sebastian hayır, bekârim diyor.

Tucker akşam yemeği geldiğinde gevşiyor ve biraz daha fazla konuşmaya başlıyor. Kendisinden ilk kez imza istendiğini anlatırken bizi birkaç kez güldürdü.

"Adam benden imzamı istedi ve ben de beni dolandırmaya çalıştığını düşündüm," diyor Tucker gülerek.

"Olamaz," diyor Sebastian gülerek. "Sen ne yaptın?"

"Gömleğini tuttum, ayağa kaldırdım ve bir daha başkasını dolandırmaya kalkarsa elini kıracağımı söyledim."

Kafası karışmış zavallı adam için korkunç hissetmeme rağmen başımı sallayıp gülüyorum.

"Onu ayağa kaldırdığımda sokakta öyle hızlı koştu ki olimpiyat madalyası kazanabilirdi." Hepimiz gülüyoruz, kafamızda canlandırıyoruz.

Sebastian gülerek, "Yani Tucker McKinstry deneyiminin tamamını yaşadı," diyor. "En azından arkadaşlarına anlatacak güzel bir hikayesi var."

"Ne yaptığının ne zaman farkına vardın?" Ona gülümseyerek soruyorum.

"Kâğıdı düşürdü ve elime aldığımda hokey kartım olduğunu gördüm. Oops."

Kafasını sallıyor ama gülüyor da. Kendine gülebilen erkekleri severim. Bu olgunluk ve içsel güç gösterir. Ve işleri eğlenceli hale getirir.

Yemeğimiz bittiğinde garson masayı toplayıp tabaklarımızı götürüyor. Tucker, göğüs dekoltesi yüzünün önündeyken eğildiğinde bakmıyor bile. Bundan sonra gizliden gizliye ondan biraz daha hoşlanıyorum. Benim için önemli olan saygılı küçük şeyler.

"Benimle tuvalete kadar yürür müsün?" Alina çapkınca erkeğine bakarken soruyor. Sebastian onun elini tutuyor ve masamızdan kalkıyorlar.

Sonunda yalnız kaldığımızda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Koltuğumda Tucker'a doğru dönüyorum ve o da dönüyor, ancak iri vücudu ona dönmek için fazla yer bırakmıyor.

"Maçtan keyif aldın mı?" diye soruyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve başımı sallıyorum.

"İnanılmazdı. Çok eğlendim." "Gerçekten mi?"

Sıkılacağından korkuyordum."

"Hiç de değil! Seni desteklemek eğlenceliydi. Sadece ikinci periyottaki kavgada gerildim ama o kadar da kötü değildi." Gözlerini indiriyor ve iç çekiyor. "Ne yazık ki bazen dövüşmek zorundayım. Takımımın onları korumam için bana ihtiyacı var."

"Biliyorum," diyorum koca elini avucumun içine alırken. Onun gücünü hissetmeyi seviyorum. Sanki bir devin elini tutmak gibi. Gözleri tekrar benimkilere kayıyor. "Sorun değil. Sadece incinmeni istemiyorum."

"Sen maçtayken kavga etmemeye çalışacağım," diyor. "Eğer başka bir maça gelmek istersen."

"Çok isterim!" Tekrar o tıklım tıklım dolu salonda olacağım için heyecanlanıyorum. "Yarınki maç ne olacak? Alina Seattle Centaurs'la oynayacağınızı söyledi?"

Gülümsüyor ve içim kıpır kıpır oluyor. "Gelmeni çok isterim Jane." "O zaman geleceğim."

Derin bir nefes alıyor ve bana bakıyor. "Sana bir şey söylemek istiyorum. Sana karşı dürüst olmak istiyorum." "Tamam," diyorum öne doğru eğilerek. "Bana anlatabilirsin."

"Senden hoşlanıyorum. Hem de çok. Seni düşünmeden duramıyorum. Sürekli aklımdasın." Cevap vermemi beklerken yüzünde öyle dürüst ve savunmasız bir ifade var ki. Aşkım bir orman yangınına dönüşüyor. Ona bakarken kalbimin küt küt attığını hissedebiliyorum.

Ben de onu seviyorum. Onunla oyun oynamazsın. Yalan yok. Aldatma yok. Sadece saf dürüstlük ve körü körüne sadakat. Bunun bir erkekte, özellikle de istediği her kıza sahip olabilen bir ünlüde ne kadar nadir olduğunu biliyorum. Ayrıca bunun hafife alınacak bir şey olmadığını da biliyorum. Bu özel bir şey.

"Gel benimle dans et," diyorum ayağa kalkarken. Oturuyor olmasına rağmen boyum ondan biraz daha uzun. "Dans etmek... ister misin?"

"*Seninle* dans etmek istiyorum. Gel."

İsteksizce ayağa kalkıyor ve ben onu dans pistine götürüyorum. Yol boyunca elimi sıkmaya devam ettim.

DJ dans edebileceğimiz daha yumuşak 90'lar R&B çalıyor. Ben onun kocaman kollarında dönerken Foxy Brown ve Blackstreet'ten *Get Me Home* çalıyor.

"Dans etmeyi sever misin?" Kollarımı onun kalın boynuna dolayıp kalçalarımı sallamaya başlarken soruyorum. "Çok fazla yapmadım," diyor gergin bir gülümsemeyle bana bakarken.

"Sadece bana tutun ve kalçalarını ritme göre salla."

Vücudunu hareket ettirmeye başlıyor ve aslında oldukça iyi. Bu adam çabuk kavlıyor. O sadece bir et kafa değil. Onun da oldukça zeki olduğunu ve benim için her zaman çaba gösterdiğini fark etmeye başlıyorum. Çok tatlı biri.

"Ben de senden hoşlanıyorum," diyorum ona gülümseyerek. "Öyle mi?"

Başımı sallıyorum. "Daha önce hiç kız arkadaşın oldu mu?" Başını sallıyor. "Hiç olmadı."

"Bir tane ister misin?"

Cevabını beklerken yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum. Bana sanki dünyasındaki en değerli şeymişim gibi bakıyor. Bana korunması gereken bir şeymişim gibi bakıyor. El üstünde tutulacak bir şeymişim gibi.

Ondan yayılan ve beni sıcak bir battaniye gibi saran arzusunu hissedebiliyorum. Daha önce hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim. Hiç *böyle* bir his yaşamamıştım.

"Seni istiyorum Jane," diyor, sesindeki derin ıstırap çok açık. "İstedğim tek kişi sensin."

Gözlerim onun ağzına kayıyor. Birden ayaklarım parmak uçlarımda yükseliyor ve çenemi yukarı kaldırıyorum. Ağzını aşağı indiriyor, yolun geri kalanında benimle buluşuyor. Dans pistinde sanki buradaki tek iki kişi bizmişiz gibi öpüşüyoruz.

Dudaklarımı ayırdığımda inliyorum ve dilinin benimkine doğru kaydığını hissediyorum. Tadı *çok güzel*. Durmak istemiyorum.

Böyle sert bir adam için, nazık bir öpücü. Sanki çok narinmişim gibi benimle ilgilenmesini takdir ediyorum. Ona kıyasla öyleyim. Elleri üzerimde, şefkatli ama güçlü. Beni daha yakına çekip bedenimi onunkine bastırırken elinin sırtımda sıkılaştığını hissediyorum.

Seksi şarkı çalarken beni öperken içime bir sıcaklık doluyor. İnsanlar bizi izliyor olmalı ama umurumda değil. Gözlerimi kapalı tutuyorum ve Tucker'a odaklanıyorum.

Onun gibi bir adamla ilgilenebileceğimi hiç düşünmemiştim. Benim neredeyse iki katım olan sert, huysuz, kaba saba bir adam potansiyel ilk erkek arkadaşlarımın Bingo kartında yoktu, ama işte buradayız ve başka kimseyi istemezdim.

Sonunda öpüşmeyi bıraktığımızda başım mümkün olan en iyi şekilde dönüyor. Ona bakarken utangaç bir şekilde gülümsüyorum. O da gülümsüyor.

Tam bir şey söyleyecekti ki bana çarptı. Sert, yuvarlak omzu burnuma çarpıyor ve başım geriye savrulurken acı içinde inliyorum. Neredeyse düşüyordum ama bacaklarımı tuttuğum için hızla ayağa kalktım ve onu yakaladım.

"Ne oluyor be?" Burnumdan kan sızmaya başladığında mırıldanıyorum. Fışkırmıyor ama böyle güzel ve şık bir yerde

utanmak için yeterli.

Herkes dönüp bize bakıyor.

"Tüh," diyor derin ve alaycı bir ses Tucker'ın arkasından.

Tucker arkasını dönüyor ve neredeyse kendisi kadar büyük bir adamın yüzünde memnun bir sırıtışla orada dikildiğini görünce tüm vücudu geriliyor. Yüzü, Tucker'ın geçen geceki yüzünden daha fazla yara bere içinde ve kesik görünüyordu.

Tucker'ın kavga ettiği canavar bu olmalı. Alina onun adının ne olduğunu söylemişti? Clint Maddock mu? Tucker'ın büyük elleri yumruk şeklinde sıkılıyor. Hulk'un o adamı kanlı bir posa haline getirmek üzere olduğunu söyleyebilirim. "Lütfen yapma," diyorum kalın kolunu tutarken. "Sorun yok. Ben iyiyim."

Tucker adama, bölgesine izinsiz giren hırsızlara dik dik bakan bölgeci bir pitbull gibi bakıyor. "Tucker," diyorum elimi bükülmüş kolunda gezdirerek. "*Lütfen*."

Şiddet büyüsü bozulur gibi oluyor ve bana yumuşak gözlerle bakıyor.

Burnumdan kan sızarken ona "Lütfen kavga etmeyin," diyorum. "Beni eve götür. İstedğim bu."

Tucker uzun bir süre bana bakıyor ve başını sallıyor.

Maddock'a bir kez daha öfkeli bir bakış fırlattıktan sonra koruyucu kolunu bana doluyor ve beni bardan dışarı çıkarıyor. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm, amcık," diye sesleniyor Maddock biz giderken. "Yarın rövanş maçı için buzda görüşürüz."

seni küçük kaltak."

Tucker'ın onu susturmak istediğini anlayabiliyorum ama onu görmezden geliyor ve beni dışarıya, kamyonetine götürüyor. Kapıyı açıp içeri girmeme yardım ederken herkes bize bakıyor.

Bu çok aşağılayıcı.

Bana birkaç mendil uzatıyor ve ben de onları kanayan burnuma tutuyorum.

Kapıyı kapatıp aceleyle kamyonun etrafından dolanırken ölmek istiyorum. En sevdiğim elbisem mahvoldu. Bütün gece mahvoldu. Kamyona tırmanıyor ve kanlı mendilleri alıp bana yenilerini uzatıyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum onlarla çenemi silerken. Sanırım kanama durdu. Koltuğunda dönmüş, vizördeki aynaya bakarken beni izlerken çok endişeli görünüyor.

"Sanırım bir yerlerde ıslak mendilim var," diyor orta konsolu açıp ararken. Bana iki tane uzatıyor, ben de yırtıp açıyorum ve yüzümü siliyorum.

"Çok üzgünüm," diyor, sesinde acı ve ıstırap açıkça görülüyor. "Senin incinmeni hiç istemedim."

"Sert olan tek kişi sen değilsin," diyorum sırtarak aynayı kapatıp ona dönerken. "Sadece biraz kan vardı. Ben iyiyim."

Burnum hâlâ acıyor olsa da, onu her zamankinden daha çok istiyorum. Benim için şiddetli dürtülerini bastırdı. Benim için durdu.

Bunu yapabilecek başka bir adamla hiç tanışmadım. "Seni eve götüreceğim," diyor motoru çalıştırırken. Elim koluna koyuyorum ve bana bakıyor. "Onun yerine beni evine götür."

Sekizinci Bölüm

Jane

Utanç verici. Şehrin en havalı, en trend mekanında burnumu kanatmayı bana bırakın. Havalı çocukların masasındaki kısa süreli misafirliğim uzun sürmedi. Öğretmenin gözdesi, A alan inek olmaya geri döndüm.

Yüzüm şimdi temiz ama en sevdiğim elbisem mahvoldu. Önündeki şirin fırırların her yerine kan damlattım.

Dans pistinde nasıl görüldüğümü hayal bile edemiyorum. Sulu gözler, dudaklarıma damlayan kan. Oh kahretsin. Tucker ne zaman ilk öpüşmemizi düşünse, kanlı yüzümü görecektir ve her şeyi mahvedecek. Bu çok kötü çünkü destansı bir ilk öpücüktü.

Bir bakıma uyuyor. İlk tanıştığımızda o kanlıydı, ilk öpüştüğümüzde de ben kanlıydım. Kader bu hafta mazoşist olmalı.

Tucker iri elleriyle direksiyonu sıkarken, "Çok üzgünüm Jane," diyor. Şehirden çıktık ve sessiz otoyola girdik. Tüm bu süre boyunca yıkılmış görünüyor.

"Bu senin hatan değil," diyorum ona.

"Senin incinmeni hiç istemedim," diyor başını sallayarak. Zihninde kendine lanet okuduğunu anlayabiliyorum. "Seni incittiğim için kendimden nefret ediyorum."

"Ben iyiyim."

"Bu benim asla yapmayacağım bir

şey." "Biliyorum. Ben iyiyim.

Gerçekten iyiyim."

İkna olmuş görünmüyor. Üzerinden sızan suçluluk ve acıyı hissedebiliyorum. Korkunç hissediyor. Onun için üzülüyorum ama bu kadar endişeli olması da çok hoş.

"İnsanlar her zaman çarpılır, Tucker," diyorum sıcak bir gülümsemeye. "Sadece biraz kan vardı, ama ben iyiyim." Neredeyse boş olan otoyola bakarken birkaç derin nefes alıyor.

"Birlikte olmamız gerektiğini düşünmüyorum," diyor sonunda.

Midem bulanıyor. Bunun olmasını ne kadar istemediğimi anlıyorum. Ondan ne kadar hoşlandığımı. Ona ne kadar çekildiğimi. "Böyle söyleme," diye fısıldıyorum ona dönerken. "Bu bir kazaydı."

Bana bakmıyor bile. "Seni incittim. Kendimi asla affetmeyeceğim."

O çok tatlı biri. Güvenliğime hiç bu kadar yatırım yapan biri olmamıştı. Beni kollayan bu adamla kendimi güvende ve korunmuş hissedebileceğimi biliyorum. Beni güvende tutmak için her şeyi yapar, bunu söyleyebilirim.

Bu düşünce beni ona *çekiyor*. Beni nefessiz bırakıyor. Bedenim onu yeni bir şekilde arzulamaya başlıyor.

Emniyet kemerimi gevşetiyorum ve yüzüm ona dönük olacak şekilde koltuğumda kayıyorum. Bana hızlıca bakıyor ve sonra gözlerini yoldan ayırmıyor. İçimde bir ateş kıvılcımlanırken, ateşli gözlerim onun iri vücudunda geziniyor. O kalın kollar... O kaslı kalçalar... O göğüs...

Tanrım, o sandığa bayılıyorum.

Onu kıyafetsiz hayal etmeye başlıyorum ve karnımdaki ateş büyüyor.

"Yaralı olsaydım, bunu yapabilir miydim?" Koltuğun üzerine diz çöküp aramızdaki mesafeyi silerken soruyorum.

Yüzünün yan tarafını usulca, nazıkçe öpüyorum, saçlarımın tenini gıdıklamasına izin veriyorum.

Ağzına yaklaştığımda nefesini içine çekiyor. Kararlılığını korumak için mücadele ediyor. Ben onu kırmaya kararlıyım. Ağzının köşesini öpüyorum ve kısık bir inilti çıkarıyor.

Dudaklarım kalın boynuna doğru iniyor. Boynunu öpüyorum.

Ağır ağır nefes almaya başladı. Ellerini direksiyonun etrafında sıkıp açıyor, ben onu gevşetmeye çalıştıkça vücudu sertleşiyor ve geriliyor.

Avucumu sert pazusunda gezdiriyor, içindeki muazzam gücü huşu içinde hissediyorum.

Vücuduna *bayılıyorum*. Çok *iri*. Çok güçlü. Ona dokunduğumda içimde ilkel bir şey uyanıyor - her kadının en büyük mağara adamının onu korumasını isteyen içgüdüsel yanı.

Bu adamın beni koruyacağını biliyorum. Şu anda bile gözlerini yoldan ayırmıyor, beni güvende tutmaya çalışıyor. Benim korumam

her *zaman* bir numaralı önceliği olmuştur.

Elimi geniş omuzlarında ve göğsünde gezdiriyorum. Avucumu karnının üzerinde kaydırıldığında nefesini içine çekiyor.

Gözlerim kaslı bacaklarına kayıyor ve uyluğu boyunca uzanan uzun kalın çubuğu görünce küçük bir nefes alıyorum.

Sertleşmiş.

Gözlerimi ondan alamıyorum. Ereksiyonunun görüntüsü içime öfkeli bir sıcaklık gönderiyor. Koltukta kayıyorum ve ne kadar ıslak olduğumu fark ediyorum. Arzum inkar edilemez. Onu istiyorum. Ve beklemek istemiyorum.

Elimi kalçasına indiriyorum ve dudaklarımı kulağının bir santim yakınına

yerleştirirken ovalıyorum. "Hâlâ benden ayrılmak istiyor musun?" Fısıldıyorum.

Göğüslerimi koluna bastırdığımda inliyor.

"Artık senin kızın olamayacak mıyım?" Elim biraz daha yukarı kaydırırken masum bir sesle soruyorum. Nefesi sert ve hızlı çıkarken başı koltuğun üzerine düşüyor.

Sırıttıyorum, kendimi daha cesur hissediyorum.

"Peki ya şimdi?" Bacağının tepesine ulaştığımda soruyorum. Bir santim daha gidersem hiç kimsenin olmadığı bir yerde olacağım. Seksi bir inilti çıkarıyor ama cevap vermiyor. Sadece şehvet dolu gözlerini karşıya diyor. "Peki ya şimdi?" Düz avucumu kalın, sert shaftının üzerine kaydırırken boğuk bir tonda fısıldıyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor, ben elimi onun uzunluğu boyunca kaydırırken. Gözleri bir an için geri dönüyor ve vücudu gevşiyor.

Ağzım sulanırken ileri geri sürtmeye devam ediyorum. Sertliğinin heyecan verici hissi vücudumu ihtiyaçla ağrıtıyor. Daha önce hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Yakınımdan bile geçmedim. Beynimdeki her düşünce bu adam tarafından tüketiliyor. Onu istiyorum. Her şekilde.

"Senin kızın olmamı istemiyor musun?" Sikini ovmaya devam ederken kulağına fısıldıyorum, sert meme uçlarım pazusuna baskı yapıyor. "Bunu mu demek istiyorsun?"

Ağzını açıyor ve inliyor. "Hayır. Ben..."

"Beni istiyor musun, Tucker? Beni senin yapmak istiyor musun?" Pes ediyor. Kararlılığı parçalanıyor.

Başını çeviriyor ve seks kahverengi gözlerindeki yoğun arzu beni şaşırtıyor. "Hem de çok."

Şu anda biliyorum ki geç bir gece olacak. Birbirimize karşı koyamayacağız. Yarın bakire olarak uyanmayacağım.

Amım sırlıklam oldu. Bu adam için ölüyorum.

"Ben senin kızın mıyım?" Sikini ovarken yüzünü öperken soruyorum. "*Evet*," diye homurdanıyor. "Sonsuza kadar."

"Ben de bunu duymaktan hoşlanıyorum,"

diye fısıldıyorum. Eğer onun kız arkadaşıysam, ona istediğim her şeyi yapabilirim.

Vücudum koltuğun üzerinde kayıyor. Başımı kucağına doğru eğip ereksiyonuna daha yakından bakıyorum. Pantolonunun iç kısmına doğru gerildiğini gördüğümde ağzım sulanıyor. Şu anda çok sert.

Elimi tokasına götürüyorum ve bir nefes tıslıyor. Deri kemeri çıkarırken ona bakıp sırtıttıyorum. Bana bakarken yoğun kahverengi gözleri sıcaklık ve tutkuyla doluydu. "Sen benimsin."

İçindeki kesinlik... İnanç. Mutlak güvence. Bu onu daha da çok istememe neden oluyor.

Kemerini çekip çıkarıyorum, düğmeye basıyorum, fermuarını indiriyorum ve pantolonuna uzanıyorum.

"*Oh, evet...*" diye inliyor elimi kalın etli shaftının etrafına doladığımda. İşimi kolaylaştırmak için kalçalarını kaldırıyor. Çıkarmak için iki ele ihtiyacım var. "Kutsal..." Çıktığında nefesim kesiliyor, uzun, sert ve *zonk*luyor.

Birkaç saniye şok içinde ona baktım, büyük düşüne ve uzunluğuna hayret ettim. Tucker kadar büyük birinden ne bekliyordum bilmiyorum ama bunu beklemiyordum. Bu bir canavar. Bir canavar.

Ama denemek ve evcilleřtirmek istiyorum.

Gözlerimi üzerinde gezdirirken dudaklarımı yalıyorum, her bir muhteşem santimi içine çekiyorum. Çok *güzel*. Büyüledim. İlk kez şahsen görüyorum ama başka bir tanesine asla ihtiyacım olmayacağını şimdiden biliyorum.

Elim şaftının etrafını sarmaya yaklaşıyor. Bunun için çok kalın. Gözlerimi büyük yuvarlak kafasına doğru sürüklerken elimde sıcaklığın titreştiğini hissediyorum. Üstündeki yarıktan bir inci tanesi yapışkan beyaz pre-sümük sızıyor.

Kocaman erkeksi taşakları bile çok güzel. Çok dolu görünüyorlar. İçlerinde biriken tüm sıcak tohumu boşaltmaya hazırlar. Bunun için can *atıyorum*. Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Ben her zaman iyi bir kız oldum. Bakire ve iffetli. Ama şu anda, Tucker'ın küçük pis sürtüğü olmak istiyorum. Ondan gelen o derin cinsel iniltileri daha çok duymak istiyorum. Onu kükretmek istiyorum.

Dudaklarımı yalıyorum ve başımı eğiyorum. Ağzımı sonuna kadar açıp onu içime alırken derin bir inilti çıkarıyor.

"*Evet*," diye homurdanıyor, küçük ağzımı gözlerim sulanmaya başlayana kadar geriyor. Şaftının geri kalanını elimle okşarken onu daha derine itiyorum - gidebileceği kadar derine -.

Ön sperminin baş döndürücü tadı ağzımı dolduruyor ve amımın zonklamasına neden oluyor. Başımı aşağı yukarı hareket ettirip onu memnun etmek için elimden geleni yaparken yapışkan tohumu dilimin her tarafına yayılıyor.

Nefesinin sert ve pürüzlü çıktığını duyabiliyorum. Sıkışmış dudaklarımı şaftı boyunca gezdirip öğürme refleksimin patlamak üzere olduğunu hissedene kadar onu daha da derine götürürken homurdanıyor ve tıslayarak nefes alıyor.

Onu içeri zorlamaktan gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor. Acıtmıyor, hissini *seviyorum* ama baskıdan gözlerim sulanıyor.

Onu dışarı çekip nefes alırken nefes nefese kalıyorum. İkinci elimi şaftına ekliyorum ve iki elimle sertçe mastürbasyon yapmaya başlıyorum, kalın ıslak direği boyunca bükülüyor ve kayıyor.

Bileklerim yanana ve ellerime kramp girene kadar sikini okşarken derin ve vahşi iniltiler çıkarıyor. "Kahretsin," diye homurdanıyor başını koltuk başlığına yaslar. "Boşalacağım bebeğim. Boşalacağım amına koyayım."

Tekrar aşağı iniyorum ve şaftını çalıştırmaya devam ederken büyük kafasını ağzıma kaydırıyorum. Ağzıma boşalmasının cazip düşüncesi bana ikinci bir enerji patlaması veriyor ve bunu onun güçlü aletinden çıkarıyorum.

Başını emerken iniyorum, bir yandan da ona daha sert mastürbasyon yapıyorum. İnlemeleri daha acil hale geliyor. Homurtuları daha şiddetli.

Aniden vahşi bir kükreme sesi çıkarıyor ve siki ağzımda patlıyor. Başını dilime doğru tutuyorum ve ağzıma dolan yükünün tadını alıyorum. Ağzımın üst kısmına ve yanaklarımın kenarlarına beni inleten bir güçle çarptığını hissediyorum. Dilimi kaplıyor ve boğazımdan aşağı kayıyor, sıcak, ipeksi ve çok güzel.

Şişmiş başını emiyorum, onu içerken daha fazlasını istiyorum. Sıcaklığın göğsüme doğru ilerlediğini hissediyorum ve içimi kavuran ateşe bir yenisi daha ekleniyor.

Bittiğinde ağzımı ondan çekiyorum ama henüz bırakmak istemiyorum. Bu siki sahiplendiğimi hissediyorum. O tamamen benim.

Tucker'ın memnun, tatmin olmuş yüzüne bakıyorum -gözleri yarı kapalı, sakın ve dingin nefes alıyor- ve ona yeni bir şekilde bağlandığımı hissediyorum.

Ben onun kızıyım, o da benim erkeğim.

Bu gece umduğumdan daha iyi geçiyor.

Hayatımın en güzel gecesi oldu.

Ve henüz bitmedi.

Dokuzuncu Bölüm

Tucker

"Well..." Jane yüzünde kocaman bir gülümsemeyle evimin önünde durduğumuzu söylüyor. Gördüğüm en çarpıcı kız o. Üzerinde muhteşem siyah bir elbise var, sarı saçlarını at kuyruğu yapmış. Bir tutam saç güzel yüzünün her iki yanını çerçeveleyerek onu bir melek gibi gösteriyor.

Onun benim olduğuna inanamıyorum. Onun gibi bir kıza sahip olacak kadar şanslı olduğuma inanamıyorum. İnanılmaz bir kız. Minik eli sikime sarılmış halde kamyonetimin içinde diz çökmüş halinin erotik görüntüsünü hatırladıkça bir inlemeye karşı koymam gerekiyor.

Böylesine masum ve sağlıklı birini böylesine cinsel bir şey yaparken görmenin baştan çıkarıcı görüntüsü onu çok daha ateşli hale getirdi. Ne kadar seksi olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Ona ne kadar takıntılı olduğumu.

"Şimdi ne yapmak istiyorsun?" diye soruyor ayak parmaklarının üzerinde sallanırken. Alt dudağını kemiriyor ve bana flörtöz bir bakış atıyor.

Beni ne kadar çılgına çevirdiğini asla bilemeyecek.

"Bu," diyorum bir adım öne çıkıp çenesini yavaşça elime alırken. Onu incitmemeye dikkat ederek başını yukarı kaldırıyorum. Onun ne kadar narin olduğunu her zaman hatırlamak zorundayım. Ben ne kadar büyüğüm. Düşünmeden yapabileceğim küçük şeyler onun gibi kırılgan bir kıızı nasıl incitebilir.

Gözlerim onun enfes ağzına kayıyor. Pembe dudakları ayrılıyor ve ıslak dilini bir an için gördüğümde sahiplenici bir şekilde hırlıyorum. Onu sertçe öpüyorum. İstedğimden daha sert ama o benim kontrolümü test ediyor.

Onun tatlı ağzını tadarken yeniden sertleştikimi hissediyorum. Dilini benimkine doğru kaydırıyor ve kalbim hızla çarpıyor. Güçlü bedenim titriyor.

Bu gece birbirimizi keşfetmeyi bitirmedikimizi biliyorum.

Ellerimizi birbirimizden uzak tutamayacağımızı biliyorum.

Yavaşça çekiliyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Hadi içeri girelim," diye fısıldıyor bana yumuşak bir öpücük daha vermeden önce.

Elinin benimkinin içine kaydığını ve ince parmaklarının benim büyük parmaklarıma dolandığını hissediyorum. Eli çok küçük. Benimkine kıyasla çok narin. Küçük bir kuş tutuyormuşum gibi hissediyorum.

"Bir şeyler içebilirim," diyor kapıya doğru yönelirken. Bunun gerçek olup olmadığını merak ederek onu takip ediyorum. Onu ilk gördüğümünden beri tüm hayatım gerçeküstü geliyor.

Belki Maddock beni komaya soktu ve bir hastanede yatarken tüm bunları halüsinasyon olarak görüyorum. Ama halüsinasyon olamayacak kadar gerçek.

Parfümünün esintideki tatlı kokusu, at kuyruğunun zıplaması, teninin yumuşak hissi. Hepsi harika bir şekilde gerçek. İçeri giriyoruz ve mutfaka gitmeden önce fuayede biraz daha öpüşüyoruz.

"Neyiniz var?" Jane buzdolabını açıp içine bakarken soruyor. Şimdiden kendini evinde hissetmesine bayılıyorum. Gitmesini istemiyorum. Her sabah onunla uyanmak istiyorum.

Adanın karşı tarafındaki tabureye oturup kızın izlenim. Eğilip arkaya bakarken gözlerim onun güzel kıkına takılıyor.

"Bira," diyor içeri uzanıp iki şişe alırken. "Mükemmel."

Kalçasıyla buzdolabını kapatıp şişeleri aramızdaki adaya yerleştirirken gülümsemeden edemiyorum. "Şişe açacağın var mı?" diye soruyor rastgele bir çekmeceyi açarken.

"Anladım," diyorum üstlerini çevirip çıkarırken.

Gözleri büyüyor ve sonra gülüyor. "Onlar bükümlü değildi."

"Benim için tüm bira şişeleri twist-off'tur."

Bana hayretle gülümserken başını sallıyor. "Bu kadar güçlü olmak nasıl bir şey?"

"Kullanışlı," diyorum sırtarak. "Arabadan yiyecekleri boşaltırken sadece bir sefer yapıyorum. Yük ne kadar büyük olursa öyl olsun e."

Bana hayranlıkla bakıyor. "Vay canına. Çok kıskandım."

Onunla konuşmayı seviyorum. Onun sesini duymaktan sıkılacağımı hiç sanmıyorum.

Genelde konuşkan biri değilimdir. Herkese karşı duvarlar ördüm, ama o duvarların farkında bile değilmiş gibi üstünden geçti.

oradaydı. Yanında bu kadar rahat hissettiğim son kişiyi hatırlamıyorum. Bu kadar güvende.

Böyle birini bulduğunuzda, onu sonsuza dek el üstünde tutmanız

gerekir. "Bu kadar güzel olmak nasıl bir şey?" diye sordum.

Bana sırtıyor ve sonra birasından bir yudum alıyor. "Ligdeki en ateşli hokey oyuncusuyla flört edebiliyorum."

"Sebastian mı?"

Gözlerini deviriyor. "*Hayır*. Sen."

"Benden daha yakışıklı bir sürü adam var."

"Sen tanıdığım en seksi erkeksin," diyor şişesini adaya bırakıp o güzel kalçalarını sallayarak yürürken.

Bacaklarımın arasından geçip yanağımı okşarken derin bir nefes çekiyorum. Onun sarhoş edici kokusu ciğerlerime doluyor ve göğsümde kaynayan ateş yeniden kükremeye başlıyor.

Onun *tadına*

bakmalıyım.

Şimdi.

Kalçalarını kavrayıp onu kolayca adanın üzerine kaldırdığımda şaşkınlıkla inliyor.

Birbirimize ateşli bakışlarla bakarken gülümsemeler kayboldu. Hava şehvetle doluyor. Dudaklarını yalıyor.

"Aklınızda ne var Bay McKinstry?" diye soruyor boğuk bir sesle.

"Sen. Her zaman sen."

Ellerimi kalçalarının yanlarından geçirip elbisesinin altına sokuyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor arkasına yaslanıp granit adanın kenarına

tutunurken. Parmaklarımı külotunun bel bandına daldırıyorum ve aşağı

çekmeye başlıyorum.

Nefes alıp verme hızı arttıkça göğsü daha hızlı inip kalkmaya başlıyor. Yüzündeki şehvet dolu bakış, sert sikimin *ağrısına* neden oluyor.

Külotunun kalanını da çıkarıp ceketimin iç cebine koyuyorum. Bunlar bende kalacak. Onları asla geri alamayacak.

Dikkatimi tekrar vücuduna veriyorum. Sulu amcığımı dizlerinin üzerine kadar yükselmiş elbisesinin altından başka hiçbir şeyin örtmediğini bildiğim için zar zor nefes alabiliyorum.

Onu tutuyorum ve seksi bir inleme sesi çıkarıyor. "Bakmamı

ister misin?" Ona alçak gırtlaklı bir sesle soruyorum.

Başını sallıyor, mavi gözlerindeki saf masumiyet, şehvetli erotik anla çılgınca bir tezat oluşturuyor.

Kendimi hazırlayarak derin bir nefes alıyorum ve sonra elbisesini yavaşça yukarı çekiyorum. Güzel amcığı ortaya çıkınca titiyor.

Dizlerim titiyor ama olduğum yerde kalıyorum, hayranlıkla onun mükemmel pembe amına bakıyorum.

Zaten ıslak. Yumuşak kıvrımları parlıyor. Amcığı benim için hazır. Tatmam için hazır. Dokunmam için. Ona sahip çıkmam için. Gözlerim onunkilere kayıyor. Bana tahrik ve güvensizlik karışımı bir duyguyla bakıyordu. İhtiyaç ve utangaçlık.

Utangaç olmasına gerek yok. O şimdiye kadar gördüğüm en çarpıcı şey.

"Çok güzelsin," diyorum boğuk bir ses tonuyla, gözlerimi tekrar ıslak amına dikerken. "Sen sahip olacağım ilk kadınsın, Jane. İlk ve son, sana söz veriyorum."

"Gerçekten mi?" diye fısıltıyla sorar.

Ona tekrar bakarken sertçe yutkunuyorum. "Şimdiye kadar istediğim tek kişi

sensin." "Sen de benim ilkim olacaksın," diyor utangaçça gülümseyerek. "Beni böyle

gören ilk kişi sensin."

Boynunun arkasını kavriyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyorum, bakire amını öpecekmişim gibi ağzını öpüyorum.

Geçmişini merak etmemeye çalışıyordum. Başka bir adamla birlikte olduğunu öğrenseydim, onu bulup bana ait olanı

aldığı için öldürmek isteyeceğimi biliyordum.

Ama şimdi rahatlayabilirim. Başka kimsenin olmadığını bilerek rahatlayabilir ve bu inanılmaz anın tadını çıkarabilirim. Özlem dayanılmaz hale geldiğinde ağzımı onunkinden çekiyorum. Onu görme özlemi... Onu tatma özlemi...

Dizlerimin üzerine çöküp kollarımı bacaklarına doladığımda ve çıplak amını yüzüme yaklaştırdığımda inliyor.

Uzun bir süre ona bakıyorum, en mahrem bölgesine benim için dokunmadığı için minnettarım. Yaklaşıyorum ve burnumdan nefes alıyorum. Nefis baş döndürücü kokusu göğsümü dolduruyor ve kalbimi hızlandırıyor.

Dilimi uzun ve yavaş bir yalamayla ıslak yarığına doğru sürüklüyorum ve tüm vücudu titriyor. Başını geriye atıyor ve ben bunu tekrar, tekrar ve tekrar yaparken bana seksi bir inilti veriyor. Kalçaları titrerken, dilimi onun sıkı ıslak deliğine sokuyorum ve tatlı balının tadına bakıyorum.

Vücudum daha önce hiç olmadığı kadar canlanıyor. Dilimi ipeksi kıvrımlarında gezdirirken ve klitorisini öperken tüm düşüncelerim amının yumuşaklığına odaklanıyor.

Bunu *saatlerce* yapabilirdim. Bu yumuşak kalçaların arasında olmaktan, onun tatlılığını tatmaktan asla bıkmazdım.

Neyi sevdiğini görmek için her türlü şeyi deniyorum. Klitorisini emiyorum. Dilimle amına sert ve yumuşak vuruşlar yapıyorum. Dilimle girişini izliyorum ve sonra içeri itiyorum. İnemelerinden ve çığlıklarından çıkan seksi seslere bakılırsa, bunların hepsine bayılıyorum.

Aletim pantolonumun içinde beton bir çubuk gibi. Hiç olmadığım kadar sertleştim. Bu güzellik beni sınırlarımın ötesine itiyor.

Bu güzel küçük amcığın ağzıma boşalmasını hissetme ihtiyacı dayanılmaz hale geliyor. Yoğunluğu artırıyorum, bacaklarını daha da ayırırken sulu amını yalıyor ve emiyorum.

Çaresiz çığlıkları mutfağımı dolduruyor. Bacakları etrafımda titriyor. Ağzımı ona doğru gömdüğümde sıcak am suyu çenemden aşağı sızıyor, dilim bir saniye bile durmuyor.

"*Evet!*" diye bağılıyor onu ağzıma çekip yutarken. "*Tanrım... Tucker...*"

Vücudu sarsılıyor ve orgazm onu ele geçirirken çığlık atıyor. Vücudu titreyerek tezgâha tutunuyor. En yoğun kısmı bir kasırğa gibi içinden geçerken gözleri sıkıca kapanır ve ağzı sonuna kadar açılır.

Ağzımı amının üzerinde tutuyor, tatlı bakire sularını yalıyor, mümkün olduğunca çok zevk almasını istiyorum. Mutluluk dalgaları içinden akıyor ve vücudunu tezgâhın üzerinde titrer halde bırakıyor.

Derin çığlıkları yumuşak inemelere ve sızlanmalara dönüşürken, ben amını nazikçe yalıyorum. Durmak istemiyorum ama hala nefessiz ve titreyerek benden uzaklaşıyor.

Aç gözlerle onu izliyorum, kendine gelmesine izin veriyorum. Nefes almaya çalışırken ellerini yüzüne kapatmış ve dizlerini göğsüne çekmiş.

Amını örtmek için hiç çaba harcamamasına bayılıyorum. Elbisesinin altından hala görebiliyorum. "İyi misin?" Sonunda kendine geldiğinde fısıldıyorum.

Gözlerini zorla açıyor ve bana bakıyor, güzel yüzünde yorgun bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Bu... *yoğundu.*"

Gözlerinde kararlılıkla bana bakana kadar ona birkaç saniye daha veriyorum.

"Yatak odası," diyor alçak ve sert bir sesle. "Beni yatak odana götür."

Bana iki kez sormasına gerek yok. Ayağa kalkıyorum, belini kavıyorum ve omzuma atıyorum. Yumuşak kıcını avuçlayıp onu merdivenlerden yukarı taşıırken inliyor.

Onu ana yatak odama götürüyorum ve büyük kral yatağın üzerinde dizlerinin üzerine çöktürüyorum. Elbisesini tutarken "Kollar yukarı," diye emrediyorum.

"Bunu çıkarıyoruz."

Dediğimi yapıyor, elbisesini başının üzerinden çekebilmem için kollarını kaldırıyor. Geri çekilip ceketimi çıkarırken o seksi ve hevesli gözler üzerimdeydi. Ceketimi bir sandalyeye fırlatıp kol düğmelerimle uğraşmaya başlıyorum, aç gözlerim çıplak karnında ve hâlâ sütyeninin içine sıkışmış göğüslerinde gezinirken her birini çekip çıkarıyorum.

"Sütyen de," diye homurdandım sert bir sesle. "Hepsini çıkar."

Ben nefesimi tutmuş izlerken o sütyenini açıyor ve çıkarıyor. Kol düğmelerimi çıkarıp düğmelerimle uğraşmaya başlıyorum, ama sütyenini indirip o nefis memeler aşağıya yuvarlanınca, onlara gitmem gerekiyor. Gömleğimi yırtıp açıyorum, düğmeler uçuşuyor.

-Sonra çekip ona gidiyorum.

Yumuşak göğüslerini güçlü ellerimle kavıyorum ve o izleyip inlerken dilimi sert bir meme ucunun üzerinde gezdiriyorum.

O çok ateşli. Ona saatlerce bakabilirim, ama bunu çoktan geçtik. Daha sonra her santimini hayranlıkla seyredecek zamanım olacak ama şu anda onun içinde olmalıyım. Bakire amına hükmetmeli ve sahip olmalıyım. Odaklanabildiğim tek şey bu.

Kemerimi tutup pantolonum düşene kadar deriyi tokadan çekerken meme uçlarını emiyorum. Yaramaz küçük eli boxer külotumun içine kayıyor ve sikimin etrafını sarıyor.

Göğüslerini serbest bırakıyorum ve o beni okşarken ağzını öpüyorum, omurgamdan aşağı sıcak ürpertiler gönderiyorum.

Bu kadın şimdiden sikime kafayı takmış. Onu içeriden gerdiğini hissedene kadar bekle. Beni asla bırakmak istemeyecek.

Dizlerinin arkasından tutup onu yukarı çektim. Bir çığlıkla sırt üstü düşüyor ve sonra şaşkınlıkla gülüyor.

Sertleşmiş sikimi tutup üzerine çıktığımda gülmeleri kesiliyor. Gözleri aniden heyecanla, şehvetle ve ihtiyaçla doldu.

Açılmış bacaklarının arasında yerimi alıyorum, sikimin kalın başını onun küçük, dar girişine doğru yönlendirirken yatağı

daldırıyorum.

Şimdiden beklenti içinde inliyor. Islak am dudaklarını ayırmak için biraz daha bastırıldığında tüm vücudum hareketsiz ve gergin.

Gözlerimiz buluştu.

"Hazır mısın?" Başını

sallıyor. "Al beni."

Sahiplenici bir hırıltıyla, onun sıkı sıcaklığının içine itiyorum, kirazını alıyorum ve onu sonsuza dek talep ediyorum. O kadar ıslak ki, kalçalarımın sert bir hamlesiyle sonuna kadar içeri kayabiliyorum.

Tırnakları sırtıma batarken "*Tanrım!*" diye bağıyor. Omurgası şiltenin üzerinde yükseliyor ve ben dişlerimi gıcırdatırken, küçük amının ne kadar sıkı olduğuna inanamayarak haykırıyor. Yumuşak, sıcak iç duvarları sanki onu boğmaya çalışıyormuş gibi şaftımı sıkıyor.

"İşte benim kızım," diye fısıldıyorum, gözlerini sıkıca kapatıp bedenime alışmaya çalışırken. Bunca zamandır nefes aldığını bile sanmıyorum.

Gevşemesine yardımcı olmak için başparmağımı kalçasına koyup yavaş daireler çizerek ovuyorum. Bir dakika sürüyor ama sonunda sırtı yatağa düşüyor ve tekrar nefes almaya başlıyor.

Gözleri benimkileri buluyor ve onlarda acı görmekten nefret ediyorum. Zevk de var ama onun için büyük olduğumu biliyorum. Bu kolay olmamalı.

Boynumun arkasından tutuyor ve beni ağzına çekiyor. Onu sertçe öpüyorum, dilimi ağzına sokuyorum ve sahiplenici bir öpücükle dikkatini dağıtıyorum.

Sonunda, amcığı sikimin üzerindeki ölümcül tutuşunu biraz gevşetmeye başladı. Bakire amının ilk kez sert bir aleti alışını izlerken ileri geri hafifçe vurmaya başlıyorum. Vuruşlar uzuyor, itişler biraz daha sertleşiyor, ta ki şehvetli inilti ve inlemelerle her şeyimi alana kadar.

"*Evet,*" diye haykırıyor ben amının derinliklerine vururken. O tırnaklar sırtımı tırmıklıyor ve ben buna bayılıyorum. Bu kızı *çiftleştirmeliyim*. İçine bir bebek yerleştirmeli ve onu benim yapmalıyım.

Bu derin ve canlı düşünce zihnimi ele geçiriyor ve düşünebildiğim tek şey bu oluyor. Onu yetiştirmek istiyorum. Her yönden benim olmasını istiyorum.

"Gel," diye homurdanıyorum aniden içinden çıkarken.

Bacaklarını etrafıma sarıyor ve beni tekrar içine çekmeye çalışırken hayal kırıklığı içinde inliyor. "*Hayır*. Gitme..."

Onu ezmeye dikkat ederek dizlerimin üzerine çöküyorum ve vücudunu kavrayıp onu çeviriyorum. Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor ve o nefis poposu havada kıpırdanıyor.

Buna karşı koyamıyorum. Eğildim ve dilimi ıslak yarığından yukarı ve dar küçük pembe göt deliğinin üzerine sürükledim. Tekrar yaptığımda vücudu zevkle titriyor.

"İşte bu," diyorum sert sikimin tabanını tutup tekrar içine kaydırırken. Başını eğiyor ve çarşafı avuçlayarak derin derin inliyor.

Ellerim yuvarlak kıcını kavrarken, onun sıcaklığına girip çıkıyorum, kızımı zonklayan aletimle dolduruyorum.

Ben onu benim yaparken büyük yatak başlığı duvara çarpmaya başlıyor. Aşağıya bakıyorum, ham aletimin amına girip çıkmasının güzel görüntüsüne hayret ediyorum. Şaftım onun kremiyle dolu. Büzülmüş küçük göt deliği ağzımı sulandırıyor.

"Sikimi almaktan hoşlanıyor musun?"

Homurdanıyorum. "*Oh!*" diye

haykırıyor. "*Çok büyük.*"

Daha sert ve daha hızlı iterken sırtıyorum, onun çarpıcı yüzünü ilk gördüğümünden beri istediğim gibi onu beceriyorum.

Sıkı amcığı her hamlede beni *sıkıştırıyor*. Daha fazla dayanamayacağım. Bu anın sürmesini istiyorum, ama aynı zamanda rahmini sıcak döllerimle doldurma düşüncesine de takıntılıyım. İçini onunla kaplamak istiyorum.

Bunu artık her gün yapabilirsin, kendime hatırlatıyorum.

O artık benim. Bu tatlı amcığı istediğim zaman koca sikimle doldurabilirim.

"Sikime boşalmanı istiyorum," diye homurdanıyorum, hızımı artırıyorum, neredeyse çılgılık atana kadar onu beceriyorum.

"Bırak beni, bebeğim."

"Yaklaştım," diye inliyor, göğüsleri kalçalarımın itişiyiyle ileri geri sallanıyor. "*Çok* yakınım."

Sarışın at kuyruğunu tutuyorum ve onu daha sert becerirken başını geriye çekiyorum.

"Boşal bana," diye emrediyorum. "*Şimdi* boşal bana."

Başka bir güçlü orgazm ona çarparken çılgılık atıyor. Dişlerimi gıcırdatarak onu beceriyorum. Amcığının kasları sikimin etrafında kenetleniyor, taşaklarımdaki döller çekmeye çalışırken sikimin her tarafını kremliyor.

Çok iyi hissettiriyor. Orgazmın geldiğini

hissediyorum... Hızlı... Güçlü...

Orgazm içimden geçerken başımı geriye atıyorum ve kükrüyorum, sikimi amının derinliklerine yerleştirirken sıcaklık beni ele geçiriyor.

Sert sikimden akan sıcak döller onun küçük dar amına akıyor. Rahmini doldurmaya yetecek kadar. Onu doğurmak için yeterli.

Son damla da benden çıkıp ona girerken ürperiyorum.

Artık hamile kalmasını hiçbir şey engelleyemez. O benim. Gerçekten benim. İkimiz için de çok yoğun hale gelene ve çekilmek zorunda kalana kadar yavaşça birkaç kez daha girip çıkıyorum. Jane yatağa yığıldı. Topuklarımın üzerinde oturup, yorgunluk beni de ele geçirmeden önce onun güzel kızarmış vücuduna hayranlıkla bakıyorum. Esnek kık yanaklarındaki kırmızı parmak izlerimi hâlâ görebiliyorum. Çok sert davranmıştım. Ama o aldırıyor gibiydi.

Gözlerim onun kabarık kırmızı amına takılıyor. Spermlerimin bir kısmı dışarı sızıyor, ama yine de umursamıyor gibi görünüyor.

Gözlerimi çıplak vücudunda gezdiriyorum ve yüzünü gördüğümde gülümsüyorum. Çoktan uyumuş, gözleri kapalı, yüzü çok sakın ve dingin.

Benim yanımdayken kendini güvende hissetmesini seviyorum. Çok korunaklı ve güvenli.

Bu kıza iyi davranacağım. Onun arzularını her şeyin üstünde tutacağım.

Çarşafları alıp vücudunun üzerine çekiyorum ve yanına uzanıyorum. Kolumu ona doladığımda, onu koruyucu bir şekilde tuttuğumda inliyor.

O benim.

Ve bu her zaman böyle olacak.

Onuncu Bölüm

Tucker

Maçtan önce soyunma odasında giyinirken Harris yanıma geldi, endişeli görünüyordu. "Kız arkadaşınla kulüpte ne oldu?" Harris sordu.

Bunu düşündükçe dişlerimi sıkıyor ve hırıltımı yutuyorum. Burnu kanayan Jane'in görüntüsü sonsuza dek aklımdan çıkmayacak.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Oflayarak banka oturuyorum ve patenlerimin bağcıklarını bağlamaya başlıyorum; bağcıklar ellerimi acıtana kadar çekiştiriyorum. "Ona vurdun mu?"

"Ne?!" Kafamı çevirip ona ölümcül bir niyetle bakarken patladım. Ondan hoşlandığım için şanslı yoksa şu anda parmaklarımın tadına bakıyor olurdu.

Geri çekildi ve bana teslim olmuş ellerini gösterdi.

"Ben değildim," diyorum, sakinleşmek için derin bir nefes alarak. "Maddock yaptı."

"Ooh, oğlum," diyor alçak bir ısılıkla. "Bu gece yine onun canına okuyacak mısın?" Heyecanla ellerini birbirine sürüyor.

"Bu epik olacak."

"Böyle bir şey olmayacak," diye homurdanıyorum bağcıklarına geri dönerken. "Onunla dövüşmeyeceğim."

"Ne?" Harris şaşkınlıkla bana bakıyor. "Neden olmasın? Senin bütün anlaşman bu."

Artık değil, değil. Jane artık benim her şeyim. Beni izliyor olacak ve başka bir kavgaya karışarak onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Benimle gurur duymasını istiyorum. Saygı duyacağı türden bir adam olmak istiyorum.

Harris telefonunu çıkarırken, "Belki bu fikrini değiştirir," diyor.

"Değiştirmez."

"O kadar emin olmayın," diyor sayfayı karıştırırken. "Bunu sormamın nedeni bu. Maddock'un internette senin hakkında neler söylediğine bir bak."

Bana telefonunu gösteriyor ve midem bulanıyor. Instagram'ında Jane'in kanlı yüzünün fotoğrafı vardı. Altındaki yazı beni *öfkelenendiriyor*.

Tucker McKinstry'nin dün gece barda kız arkadaşına yaptığına bak. Sadece küçük bir kaltak bir kadına vurur.

Şiddetli bir öfke vücudumun her santimini ele geçiriyor. Öfkeli bir kükreme çıkarıyorum ve dolabımı olabildiğince sert yumrukluyorum. Metal kapı sanki bir meteor çarpmış gibi çöküyor.

Onu öldürmek istiyorum. Ölmesini istiyorum.

Buzun üzerinde kanını görmek istiyorum. Hem de hepsini.

İntikam fantezileri aklımdan geçerken kaslarım geriliyor ve her tarafım seğiriyor. Ama sonra Jane'in güzel yüzü aklımdan geçiyor ve beni biraz sakinleştiriyor.

Dün geceyi ve onu kollarımda tuttuğumu düşünüyorum ve bu beni biraz daha sakinleştiriyor. Önemli olan tek şey o. İnternette hakkımda konuşan bir pislik değil.

Hala ona ödetmek istiyorum.

Ama yapmayacağım.
Benim kızım önce
gelir. Her zaman.

İkinci periyot ve Maddock her zamankinden daha ukala davranıyor. Sanki buranın sahibiymiş gibi buzda kayıyor.

Birbiri ardına ucuz atışlar ve ben sakin kalmaya çalışıyorum. Soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum. Bunu Jane için yapıyorum. Bunu bizim için yapıyorum.

Edvard pakı Austin'e verdikten sonra panolar boyunca kayıyor. Maddock sopasını havaya kaldırarak üzerine atlıyor.

Hakemin dikkati dağılınca, sopasını bir baltaymış gibi savurur ve Edvard'ın bileğine vurur.

Hakemler görmemiş olabilir ama seyirciler görüyor ve bundan *hiç* memnun değiller. Öfke çığlıkları ve ardından toplu yuhalamalar stadyumu dolduruyor.

Yedek kulübesinden kanım kaynayarak izliyorum.

"McKinstry," diye bağılıyor Koç. "Oraya git ve o pislige bir ders daha ver."

Edvard kolunu tutarak ve acı içinde kıvranarak inerken ben de tahtaların üzerinden atlıyorum.

Oyun devam ederken pozisyonumu alıyorum. Austin kaleye şut çekti ve top sekerek kalabalığın içine düştü.

Hakem düdüğü çaldı ve çocuklar sakinleşti, bazıları sıra değişimi için yedek kulübelerine yöneldi. Ben yeni bindiğim için Buz.

Maddock yüzünde bok yiyen bir sırtışıla süzülerek yanıma geliyor. Ona bakarken ellerim hokey sopamın etrafında kenetlendi.

Aşağı.

"Ön sırada senin güzel küçük fahişeni gördüm," diyor sırtarak. "Belki sonra soyunma odamıza gelmek ister?"

Onu trene bindireceğim."

Tam boğazına sarılmak üzereydim ki göz ucuyla Jane'in sarı saçlarını gördüm. Dönüp ona bakıyorum ve sonra öfkemi yutuyorum.

Onun yerine kayarak pozisyon alıyorum.

Çemberin diğer tarafında sıraya girerken pis herifin güldüğünü duyabiliyorum.

Sebastian ve diğer pivot pakı almaya çalışırken hakem pakı bırakıyor ve sopalar birbirine çarpıyor.

Sebastian topu yakalıyor ve Harris'e geri veriyor ama tam o sırada Maddock da geliyor. Omzunu Harris'in suratına çarpıyor -bir başka ucuz vuruş daha- ve tecrübeli oyuncu dizlerinin üzerine düşüyor. Maddock'un işi bitmedi. Harris'in üzerine geliyor ve omzunu itiyor.

Koşarak Maddock'un formasını kaptım ve onu arkadaşşımdan uzaklaştırdım. Bu gece dövüşmüyor olabilirim ama bizi ezip geçmesine de izin vermeyeceğim.

Maddock beni görünce dönüp sırtıyor.

Eldivenlerini bırakıyor ve meydan okuyor. Kalabalık bir başka destansı dövüş görmek için çılgına dönüyor.

Başka bir gece olsa eldivenlerimi fırlatıp pervasızca ona saldırırdım ama Jane burada... Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

Tüm salon ayağa kalktı. Tüm gözler üzerimizde. Havadaki heyecanın elektrik yükünü hissedebiliyorum.

Nefesimi bırakıyorum, sopama tutunuyorum ve kayarak uzaklaşıyorum.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm," diye bağılıyor Maddock ama yuhalamalar

yüzünden zar zor duyabiliyorum. Jane'in yanından kayarak geçiyorum ve o da bana endişeyle gülümsüyor.

Yuhalamaların sesi yükseliyor.

Bu insanlar istedikleri kadar

yuhalayabilirler. Önemseydiğim tek

fikir onunki. Önemli olan tek kişi o.

On Birinci Bölüm

Jane

"T Şapkalı adam tam bir kabadayı!" Nabzım hızlanmaya başlarken söylüyorum. Az önce birine arkadan çarptı ve kayarak uzaklaşırken güldü.

Kalabalık bundan hoşlanmıyor, ben de hoşlanmıyorum.

Ön sırada Alina ile oturuyorum ve Maddock Sebastian'a her vurduğunda öfkeleniyor. Sanırım cama tırmanıp buzun üzerine atlayacak ve onun kıcını kendi tekmeleyecek.

"Haydi!" diye bağıyor birkaç sıra geriden gelen boşboğaz bir adam. "McKinstry'nin oraya çıkıp onun kıcını tekmelemesi gerekiyor!" Etrafındaki herkes aynı fikirde görünüyor.

Alina'ya gergin bir şekilde gülümsüyorum. Onun da Tucker'ın kıcını tekmelemesini istediğini biliyorum.

Adamımın oraya çıkıp yaralandığını düşündükçe midemde kelekler uçuşuyor. Şişmiş, morarmış yüzünü hâlâ görebiliyorum ve bu onun kazandığı bir dövüştü! Ya bir sonraki dövüşü kaybederse? Onu böyle görmeye dayanamıyorum. Bunu düşünmek bile istemiyorum.

Pak bizim bölgemize doğru uçarak geliyor. Oyuncular pakın peşinden koşuyor ama Maddock kalecimizi -restoranda tanıştığımız o iyi çocuk Nolan'ı- itiyor ve kaleci yere düşüyor. Maddock kayarak uzaklaşırken gülüyordu.

Koç Moss patenle geçerken ona bağıyor. Maddock ona parmak sallıyor.

Tüm Sırtlan sırası ayağa fırlıyor, hepsi ona bağıyor. Tucker hariç hepsi. O orada sakince oturuyor.

Yeni arkadaşlarıma zorbalık eden bu pisliği izlerken kalbim öfkeyle çarpıyor.

"Tüm takıma saygısızlık ediyor!" diye bağıyor arkamdaki boşboğaz. "Bu saçmalık!"

Pak camın üzerinden geçti ve hakem düdüğünü çaldı. Sırtlanlar saf değiştirdiğinde ve Tucker buza çıktığında heyecanla ürperiyorum.

"Hadi, bebeğim!" Ellerimi çırparak bağıyorum.

Maddock'un buzda kaldığını görünce heyecanım yerini gerginliğe bırakıyor. Bütün gece adamımı kavgaya kışkırtmaya çalıştım. "Haydi, Hyenas!" Alina cama vururken bağıyor. "Arrooooo!!!"

Hakem pakı buzdaki dairenin üzerinde tutarken çocuklar sıraya giriyor. Tucker'ın kahverengi gözleri oyuna geri dönmeden önce bir saniyeliğine bana bakıyor. Pak düşüyor ve herkes harekete geçiyor.

Centaur'un kalecisinin arkasında oturuyoruz, böylece her şeyi görebiliyoruz. Tam önümüzde.

Harris pakı Austin'e, o da tanımadığım birine verdi. Top onun sopasından sekti ve tam önümüze düştü.

Olamaz.

Hem Tucker hem de Maddock devam ediyor.

Tucker önce davranıp pakı almaya çalışıyor ama Maddock üzerine gidiyor. Kana susamış. Pakı görmezden gelerek, kontrolden çıkmış bir kamyon gibi Tucker'a çarpıyor. Adamım ezilirken tahtalar şiddetle sallanıyor.

"Hayır..." Tucker'ın yüzünün cama sertçe bastırıldığını gördüğümde nefesim kesiliyor. Maddock ön koluyla yüzünü cama bastırıyor. Bu sırada disk pistin diğer tarafında ve diğer tüm oyuncular onun peşinden kayıyor. Tucker ve

Maddock burada kalan tek kişi.
"Onu rahat bırakın!" Maddock adamımın kaburgalarına iki yumruk atarken bağıriyorum. Tucker karşılık vermiyor.
Bunu benim için yapıyor. Öyle olduğunu biliyorum.
Bunu gördüğüm için içimde sevgi ve minnettarlık kabarıyor. Bu adam inanılmaz. Beni ve isteklerimi her şeyin üstünde tutuyor.

Sonsuza dek minnettar olacağım. Ama yeter artık.

İyi olmak her zaman daha iyidir. Buna kesinlikle inanıyorum.

Ama bazen iyi olmanın kendinizi ve arkadaşlarınızı korumak için elinizden geleni yapmak anlamına geldiğini fark ediyorum. Kendini savunmak demek. O büyük zorbanın kışına tekme basmak demek.

Maddock gülerek Tucker'a bir kez daha vuruyor ve kayarak uzaklaşıyor. Tucker ayağa kalkıp oyuna geri dönmek üzereyken gözleri bana kayıyor. "Bekle!" Bağıriyorum.

Tereddüt ediyor.

"Kışına tekme bas!"

Başını eğerek bana bakıyor. "Emin misin?" diye soruyor.

Karnımda yanan bir ateşle başımı sallıyorum. "Onu eşek sudan gelinceye kadar döv!"

Seksi dudakları bir sırtıyla kıvrılıyor. Bana bir öpücük konduruyor ve sonra bir enerji patlamasıyla kayarak uzaklaşıyor. "Kahretsin, bu çok iyi olacak!" Alina elimi sıkarak söylüyor.

Korku hissetmiyorum. Sadece heyecan.

Bu hokey. Şimdi anlamaya başlıyorum. Ve sevmeye başlıyorum.

Maddock, Harris'le pak için güreşirken, Tucker başını eğmiş bir şekilde üzerine doğru geliyor. Sopasını pistin ortasına bırakıyor ve eldivenlerini fırlatarak çirkin canavara doğru ilerliyor.

Kalabalık patlar ve ayağa kalkar.

Maddock bir şey seziyor ve arkasını dönüyor. Tucker'ın yaklaştığını görünce sırtıyor ve Harris'i serbest bırakıyor. Eldivenlerini çıkarıyor. Kalabalığın sesi yükseliyor.

"Yakala onu, McKinstry!" Etrafımdaki herkes bağırp tezahürat yaparken ben çığlık atıyorum. Kalabalık elektrikli. Daha önce hiç böyle bir şeyin parçası olmamıştım. İnanılmazdı.

İki dev yumruklarını sıkarak karşı karşıya geliyor. Küçük hakemler bu gladyatörlerin yoluna çıkmaya bile çalışmıyor.

Maddock sırtıyor ve ukalalık yapıyor, bunu bir oyunmuş gibi görüyor. Tucker gülümsemiyor. Bu onun için bir oyun değil. Yapması gereken bir iş var ve adamım bunu yapmak için metodik ve kararlı.

İlk yumruğu Maddock atıyor. Iskılıyor. Tucker sert bir sağ yumrukla kabadayıyı sersemletiyor.

Ondan sonra, sadece yumruklar havada uçuşuyor. Birbirlerinin formalarını sol elleriyle tutup sağ elleriyle yumruklamaya başlıyorlar. Çarpmanın etkisiyle kafaları geriye savrulduğunda kaskları fırlıyor. Birbirlerine bomba üstüne bomba indirmelerini izlerken irkiliyorum. Tucker her yumruğu yiyor ve aldığından daha fazlasını veriyor.

"*Evet!*" Maddock'un bacakları nihayet sallanmaya başlarken Alina bağıriyor. "Bitir işini, McKinstry!"

Maddock'un yumrukları yavaş ve yorgun geliyor. Birçok yerinden kan kaybediyor. Hala güçlü bir şekilde devam eden Tucker'a bitkin bir şekilde bakarken sadece bitmesini istiyor gibi görünüyor.

Yanlış adama bulaştı. *Benim* adamıma bulaştı ve başına bu geldi. "Hadi, bebeğim!" Bağıriyorum. "Bitir işini!"

İzlerken nabzım hızla atıyor. Kalabalığın gürültüsünden içim titriyormuş gibi hissediyorum.

Tucker arenadaki herkesin duyabileceği sert bir aparkat indiriyor. Maddock'un kafası geriye düştü. Saçlarından ter akıyor. Tüm vücudu sertleşir. Ve yere düşüyor. Sertçe.

Bitti artık.

Maddock baygın.

Kalabalık adamımı alkışlarken kulakları sağır edecek kadar yüksek sesle bağıriyor. Ortalığı yıkıyor.

Tucker elini terli saçlarında gezdiriyor ve kalabalığın içinde beni buluyor. O bana gülümserken ben de ona binlerce öpücük konduruyorum. Sol kaşından ince bir kan sızıyor ama adamımın buna dayanabileceğini biliyorum. Bir insanın olabileceğini düşündüğümünden daha dayanıklı.

"Ne yapıyor bu?" Tucker Maddock'un patenini kapıp onu sürüklemeye başladığında kalabalığın gürültüsü arasında Alina'ya bağıriyorum.

"Bu onun meşhur hareketi," diye bağıriyor yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. "Biraz yüzüne vurmaya seviyor!"

Tucker baygın devi Centaur'un locasına sürükleyip bir patates çuvalı gibi yere bırakırken kalabalık buna bayılıyor.
O kayarak uzaklaşırken ben gülüyorum, kalabalık da bunu yiyor.

"Eğleniyor gibi görünüyorsun," diyor Alina sırtarak.

Başımı sallıyorum, yüzümdeki gülümsemeyi silemiyorum. "Bu oyunun cazibesini anlamaya başlıyorum." Kolunu benimkine doluyor ve gülüyor. "Biliyorum, doğru!"

Tucker bize doğru kayıyor ve kalenin etrafında kıvrılıyor. Tüm bölüm yeni tezahüratlara boğulurken gözleri benim üzerimde. Tam önümde duruyor. Kalbim küt küt atıyor.

"Seni seviyorum Jane," diyor camın arkasından. "Seni tüm kalbimle seviyorum."

"Ben de seni seviyorum!" İki hakem koşarak yanıma gelirken ben de bağıyorum. Tucker'ın kollarını tuttular ve onu uzaklaştırmak için mücadele etmeye başladılar. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, hakemlerin onu ceza sahasına çekmesine izin verirken kanlı yüzünde kocaman bir gülümseme var.

Dönüp heyecanlı hokey taraftarlarına bakıyorum.

"O benim erkek arkadaşım!" Gururla bağıyorum. Hepsi alkışlıyor. "O tamamen benim!"

Sonsöz

Jane

Sekiz Yıl Sonra...

"Büyük turuncu bir çiçeği düzeltirken kendi kendime güzel," diyorum ve sonra geri çekilip aranjmana hayranlıkla bakıyorum. Tucker bu sabah alışverişe çıkmış ve benim için çiçeklerle dönmüştü. Çiçekleri ne kadar sevdiğimi bildiği için bana her zaman taze bir buketle sürpriz yapar.

Bu eve ilk girdiğimde ne kadar kasvetli ve iç karartıcı olduğunu düşündüğümü hatırladıkça gülümsüyorum. Artık öyle değil. Tucker, çıkmaya başladıktan kısa bir süre sonra taşındığımda evi yeniden dekore etmeme izin verdi.

Donuk gri duvarlardan kurtuldum ve eve çok ihtiyaç duyulan renkli bir makyaj yaptım. Güzel sanat eserleri bulduk ve evi zarif ama rahat mobilyalarla doldurduk. İkimiz için de bir yuva gibi hissetmeye başladık.

Her şey mükemmeldi. Her şey temizdi ve her zaman yerindeydi.

Ta ki ilk çocuğumuz April yürümeyi öğrenene kadar. Sonra, kaos oldu. Kaosun en iyi türü.

Neşeli bir müzik açtım ve öğle yemeği hazırlamaya başladım. Güzel bir bahar cumartesi günüydü ve Tucker üç kızımızı parka götürdü.

Böyle çok tatlı.

Bu kızlar onu parmaklarında oynatıyor, bunu görmek çok sevimli. Onlar için yapmayacağı şey yok.

O kızlara karşı nazik bir dev, tıpkı bana karşı olduğu gibi. Hiçbirimize söyleyecek sert bir sözü yoktur. Her zaman çok sabırlı ve naziktir.

Ona sahip olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum.

"Vay canına," diyorum şaşkınlıkla tezgâhı tutarken. Karnımdaki bebek ilk kez tekmeledi. "Şey, merhaba, Bay Lucas. Baban gibi güçlü mü olacaksın?" Sanki bana

evet cevabı veriyormuş gibi tekrar tekmeliyor.

Üç kızım olduktan sonra nihayet Tucker'a bir oğul veriyorum. On yedi haftalık hamileyim ve şimdiden çok şey gösteriyorum. Bu çocuk babası gibi iri olacak.

Hâlâ Alina ile çalışıyorum ve bu işi hâlâ çok seviyorum. Birkaç yıl önce beni direktör yaptı ve kurduğumuz şirketle gurur duyuyorum. Yüzün üzerinde çalışana ulaştık ve bu süreçte çok büyüdük. Patronum olmaktan çıkıp en iyi arkadaşım oldu. O kıza bayılıyorum.

Tucker artık emekli oldu. Hayatında artık dövüş yok, ki bu beni rahatlattı, her ne kadar onu büyük bir kabadayının kıcını tekmelerken gördüğümde beni heyecanlandırırsa da.

Günlerini kızlarımızla geçiriyor ve kariyerimde bana destek oluyor. Bugünlerde onu daha önce hiç görmediğim kadar mutlu görünüyor. Ruhunda ilk tanıştığımızda eksik olan bir huzur var.

"Uçağı yap, baba!"

Ortanca kızım Maeve'in arka bahçede çınlayan cırtlak sesini duyduğumda gülümsüyorum.

Pencereye yöneliyorum ve Maeve'in Tucker'ın geniş omuzlarında oturduğunu gördüğümde göğsüme bir sıcaklık dalgasının girdiğini hissediyorum. Arkasında arabayı çekiyor, içinde April ve en küçüğümüz Ophelia oturuyor.

"Git, baba, git!" Maeve onun saçlarından iki avuç tutarken ciyaklıyor.

Tucker arabayı bırakıyor ve Maeve omuzlarında sevinç çığlıkları atarak bahçede koşmaya başlıyor. Sarı saçları rüzgârda dalgalanırken, hayatımda gördüğüm en büyük gülümsemeye sahip.

Tabii ki April ve Ophelia da sıranın kendilerine gelmesini istiyorlar ve ben de elim karnımda Tucker'ın her bir kıza sırayla omuzlarında bahçede koşturmasını izliyorum.

Bu koruyucu adamın bizimle ilgilenmesini çok seviyorum. Her zaman ailemizi gözetiyor ve hepimizin güvende olduğundan emin oluyor. Onun tarafından çok sevildiğimi ve korunduğumu hissediyorum.

Uçak gezintileri bittikten sonra Tucker üç kızı verandadaki salıncağa oturtur, arabadan özenle toplanmış taze bir buket çiçek alır ve arka kapıya gelir.

Saçımı hızla düzeltiyorum ve içeri girerken ona gülümsüyorum. Beni görünce yüzü aydınlandı.

"Senin için aşkım," diyor güzel sarı çiçekleri bana uzatırken. "Ben bakmıyorken Maeve onları Bay Thompson'ın bahçesinden topladı, bu yüzden onları gizli tut."

Onları alırken gülüyorum. Yanağımdan öpüyor.

Bu güzel adamın bana olan ilgisinden dolayı yanaklarımın kızardığını hissederek, "O tam bir mahalle belası," diyorum. Bunca yıldan sonra hâlâ yüzümü kızartıyor.

Çiçekleri sonrası için tezgâha koydum ve kalın bileğini tuttum.

"Şunu hisset," diyorum kocaman avucunu karnımın üzerine koyarken. Lucas babasının burada olduğunu fark etmiş gibi görünüyor ve şimdiden hava atmaya başladı.

Deli gibi tekmelemeye başladı.

"Vay canına," diyor Tucker, yüzünde kocaman sevgi dolu bir gülümsemeyle.

"İnanılmazsın." "Tekmeleyen ben değilim," diyorum gülerек.

Başını sallar. "Sen hâlâ harikası, Jane. Sen tanıdığım en harika kadınsın."

Eğilip beni öperken başımı geriye atıyorum. Bunu pek çok kez yaptık ama Tucker'ın her öpücüğü hâlâ büyülü hissettiriyor.

O uzaklaşırken inliyorum.

Bana hararetle gözlerle bakıyor ve ben bu bakışın ne anlama geldiğini bildiğim için kıvranmaya başlıyorum. Öğle yemeği gecikecek demek. Tucker aceleyle dondurucuya giderken, "Şu canavar dondurmaları getireyim," diyor, "sonra sana bir şeyler vermek için geri döneceğim."

buzlu şeker."

Üç renkli buzlu şeker alıp aceleyle dışarı çıkarken gülüyorum.

Paketleri yırtıp kızlarımızın her birine birer tane vermesini izlerken göğsüm çok mutlu ve dolu hissediyor. Bu onları bir süre meşgul edecek.

Tekrar içeri girip aç bir hırıltıyla bana baktığında arzuyla ıslanmıştım bile.

Elbisemi yukarı çekip tezgâhın üzerine eğilirken, "Artık buzlu şeker için hazırım," diyorum. "Sert bir tane mi?" "Çok sert," diyor yanıma gelip kocaman sikini çıkarırken.

Sıkı bir tutuşla kıcımlı kavırıyor ve koca aletini ağrıyan ıslak amıma sokuyor. Derinlere doğru iterken bir çığlığı bastırıyorum. Amımın her santimi onun kalın ve görkemli sikiyle tıka basa doldu.

Başımı eğiyorum ve mutlu bir orgazmla aletin her yerinde patlayana kadar onun içeri ve dışarı, içeri ve dışarı kaymasının inanılmaz hissine odaklanıyorum.

Erkeğim derinlere kök salıyor ve amımı döllerleriyle doldururken titriyor. Çıkardığı erkeksi homurtuları duymaya bayılıyorum. Güçlü ellerinin belimi sıktığını hissetmeyi seviyorum. Hepsini seviyorum.

Bu anlar için yaşıyorum.

Onun olduğumu kanıtladığı bu anlar. Ve sonsuza dek birlikte olacağımızı.

Sonsöz

Tucker

Otuz Yıl Sonra...

I Hokey Ödülleri Programı'nın yapımcısıyla birlikte sahne arkasında durmuş, bana devam etmemi söylemesini bekliyorum. Son on yılın en iyi hokey maçı ödülünü veriyorum.

Adaylar iyi ama hiçbiri Clint Maddock ile yaptığım klasik dövüşlerin yerini tutamaz. Gelmiş geçmiş en iyi hokey dövüşleri listelerinde her zaman bir ve iki numaradrlar.

"Tamam," diyor yapımcı bana ödülü verirken ve el sallarken. "Hadi!"

Derin bir nefes alıyorum, elimi takım elbisemin ceketinde gezdiriyorum ve sakince sahnenin ortasındaki podyuma doğru yürüyorum.

Ligdeki oyuncular, spor medyasının önde gelen isimleri ve oyunun efsaneleri seyircilerin arasına karışmış durumda. Mikrofonun önünde yerimi aldığımda pek çok yüzü tanıyorum.

Ama gözlerim görmek istediğim tek yüze kayıyor. Güzel Jane'im masamızda oturuyor ve bana ısılt ısılt gülümsüyor. Onu görmek bile sinirlerimi yatıştırıyor.

"Hokeyde dövüşmek kurallara aykırı," diyorum mikrofona. "Ama kuralları çiğnemek çok eğlenceli." Kalabalık hafifçe gülüyor.

"İşte yılın en iyi hokey dövüşü adayları-"

"Hey, McKinstry!" diye gürleyen bir ses tiyatroyu inletir. "Halletmem gereken bir hesap var!"

Clint Maddock -altmışlı yaşlarının sonunda, ama hâlâ bir canavar- merdivenlerden sahneye çıkarken dişlerimi sıkıyorum. Ona ters ters bakarken ödülü podyuma yerleştirdim.

Ceketimin kollarını sıvayıp onu karşılamaya giderken kalabalık heyecanla gürliyor. Birbirimize ters ters bakıyoruz, tıpkı eski günlerdeki gibi karşı karşıya geldiğimizde havada yoğun bir gerilim var.

Tansiyon yükseliyor ama birbirimizin suratını yumruklamak yerine yere çömelip taş, kağıt, makas oynuyoruz.

Kalabalık kahkahalara boğuldu.

O bir oyun kazanır, ben iki.

Kolumu ona doladığımda ve birlikte podyuma doğru ilerlediğimizde kalabalık buna bayılıyor.

Yaklaşık beş yıldır iyi arkadaşız. Etkinliği düzenleyen kadın bizi yan yana oturttuğunda ikimiz de taraftarlar için malzeme imzalamak üzere bir bağış gecesindeydik. Hokey ve aramızdaki büyük rekabet hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve ona anlatmaya çalıştığımda da pek umursamadı.

"Artık yetişkin adamlarsınız," dedi aceleyle uzaklaşmadan önce sertçe. "Bir yolunu bulun." Sekiz saatin sonunda arkadaş olmuştuk.

Düşündüğümüzden daha çok benzediğimiz ortaya çıktı. Aynı koruyucu, sert, savaşçı zihniyete sahip bir elmanın iki yarısı gibiyiz.

Mikrofonun önünde durduğumuzda kalabalık hâlâ gülüyordu. Bunu beklemiyorlardı.

Clint gülümseyerek, "En iyi hokey dövüşü adayları," diyor.

"Sanchez ve Ackerman," diyorum.

Bir sonraki için eğiliyor. "Warner ve Baker."

Geri kalanlar için sıralama yapacağız ve sonra kazananı açıklayacağız.

Warner ve Baker ödülü almaya gelirken gözlerimi mükemmel küçük karımdan ayırmıyorum.

İkisi de birkaç kelime söylüyor ama ben zar zor dinliyorum. Jane'ime odaklanmış durumdayım. Her zaman ona odaklanıyorum. Işıltılı gümüş elbisesi içinde çok çarpıcı, bana kocaman gülümsüyor.

Ona bayılıyorum.

Beş çocuğumuz, iki torunumuz var ve bir tane daha yolda. Birlikte harika bir otuz sekiz yıl geçirdik.

Geçtiğimiz otuz beş yıl boyunca hayatım sevgi, tutku ve minnettarlık dolu geçti. Hepsi onun sayesinde.

O benim

kızım. Ruh

eşim. Benim

her şeyim.

Son!

Harris Sutton bir sonraki **The Veteran**'da olacak!

Harris, uzun zamandır kayıp olan aşkı yeniden ortaya çıkıp ona yeni bir hayat verene kadar buzda mücadele etmektedir.

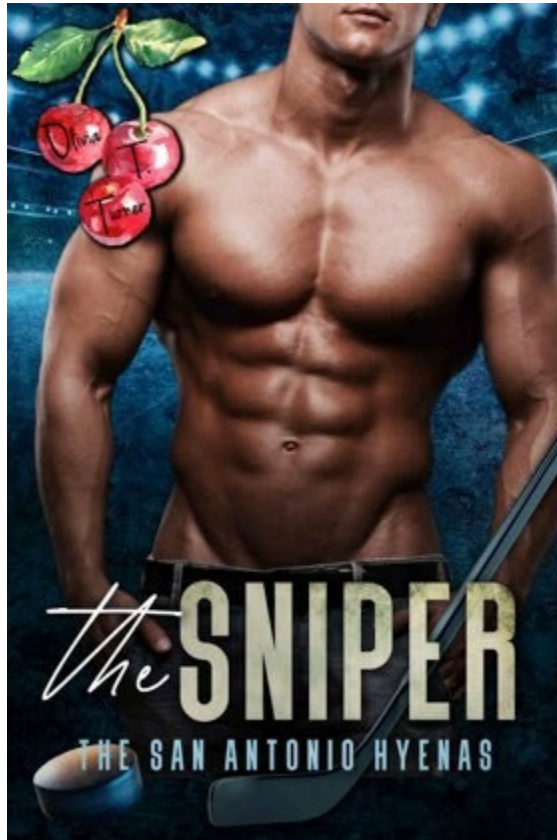
Gazi

Olivia T. Turner tarafından

San Antonio Sırtlanları Üçüncü Kitap

Çok Yakında!

Birinci kitapla en baştan başlayın:

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.